

ZAKON

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODATU VREDNOST

Član 1.

U Zakonu o porezu na dodatu vrednost („Službeni glasnik RS”, br. 84/04, 86/04-ispravka, 61/05 i 61/07), u članu 4. stav 3. tačka 1) posle reči: „propisa” dodaju se reči: „ili drugog akta”.

Tačka 2) menja se i glasi:

„2) predaja dobara na osnovu ugovora o prodaji sa odloženim plaćanjem kojim je ugovoreno da se pravo raspolaganja prenosi najkasnije otplatom poslednje rate; ”.

Posle tačke 2) dodaje se tačka 2a), koja glasi:

„2a) predaja dobara na osnovu ugovora o lizingu, odnosno zakupu, zaključenog na određeni period, za pokretne ili nepokretne stvari, kada nijedna od ugovornih strana ne može raskinuti ugovor ako se strane pridržavaju ugovornih obaveza; ”.

U tački 7) reč: „prvi“ i reč: „novoizgrađenim” brišu se.

U tački 7a) reč: „prvi“ i reč: „novoizgrađenim” brišu se.

U stavu 4. tačka 1) posle reči: „osnivača” dodaju se zapeta i reč: „vlasnika”.

U stavu 5. posle reči: „srazmerno” dodaju se zapeta i reči: „nezavisno od toga da li je ostvareno pravo na odbitak prethodnog poreza”.

Posle stava 6. dodaju se novi st. 7. i 8, koji glase:

„Sporednom isporukom dobara iz stava 6. ovog člana ne smatra se prenos prava raspolaganja na građevinskom objektu ili ekonomski deljivoj celini u okviru građevinskog objekta koja se smatra nepokretnošću u smislu zakona kojim se uređuje promet nepokretnosti.

Kod prenosa celokupne ili dela imovine, sa ili bez naknade, ili kao ulog, isporuka svakog dobra u imovini koja se prenosi smatra se posebnim prometom.”

U dosadašnjem stavu 7, koji postaje stav 9, reč: „dobara” zamenjuje se rečju: „dobra”.

Dosadašnji stav 8, koji postaje stav 10, menja se i glasi:

„Ministar nadležan za poslove finansija (u daljem tekstu: ministar) bliže uređuje kriterijume na osnovu kojih se određuje kada se predaja dobara na osnovu ugovora o lizingu, odnosno zakupu smatra prometom dobara iz stava 3. tačka 2a) ovog člana, kao i šta se smatra uzimanjem dobara koja su deo poslovne imovine poreskog obveznika i svakim drugim prometom bez naknade iz stava 4. ovog člana.”

Član 2.

U članu 5. stav 3. tačka 1) reči: „prenos i ustupanje autorskih prava, kao i prenos, ustupanje i stavljanje na raspolaganje” zamenjuju se rečima: „prenos, ustupanje i davanje na korišćenje autorskih i srodnih prava, ”.

U tački 2) posle reči: „propisa” dodaju se reči: „ili drugog akta”.

Stav 4. menja se i glasi:

„Sa prometom usluga uz naknadu izjednačava se:

1) upotreba dobara koja su deo poslovne imovine poreskog obveznika za lične potrebe osnivača, vlasnika, zaposlenih ili drugih lica, odnosno upotreba dobara u neposlovne svrhe poreskog obveznika;

2) pružanje usluga koje poreski obveznik izvrši bez naknade za lične potrebe osnivača, vlasnika, zaposlenih ili drugih lica, odnosno drugo pružanje usluga bez naknade u neposlovne svrhe poreskog obveznika.”

U stavu 5. posle reči: „srazmerno” dodaju se zapeta i reči: „nezavisno od toga da li je ostvareno pravo na odbitak prethodnog poreza”.

Posle stava 6. dodaje se novi stav 7, koji glasi:

„Kod prenosa celokupne ili dela imovine, sa ili bez naknade, ili kao ulog, svaka usluga koja se pruža prenosom imovine smatra se posebnim prometom.”

Dosadašnji stav 7, koji postaje stav 8, menja se i glasi:

„Ministar bliže uređuje šta se smatra upotrebom dobara i pružanjem usluga iz stava 4. ovog člana.”

Član 3.

Član 6. menja se i glasi:

„Član 6.

Smatra se da promet dobara i usluga, u smislu ovog zakona, nije izvršen kod:

1) prenosa celokupne ili dela imovine, sa ili bez naknade, ili kao ulog, ako je sticalac poreski obveznik ili tim prenosom postane poreski obveznik i ako produži da obavlja istu delatnost;

2) zamene dobara u garantnom roku;

3) besplatnog davanja poslovnih uzoraka u uobičajenim količinama za tu namenu kupcima ili potencijalnim kupcima, odnosno trećim licima za potrebe analize na osnovu akta nadležnog organa;

4) davanja reklamnog materijala i drugih poklona manje vrednosti, ako se daju povremeno različitim licima.

Delom imovine iz stava 1. tačka 1) ovog člana smatra se celina kojom se omogućava samostalno obavljanje delatnosti sticaoca dela imovine.

Kod prenosa celokupne ili dela imovine iz stava 1. tačka 1) ovog člana smatra se da sticalac stupa na mesto prenosioca.

Ministar bliže uređuje postupak zamene dobara u garantnom roku, šta se smatra prenosom celokupne ili dela imovine, sa ili bez naknade, ili kao ulog, iz stava 1. tačka 1), kao i šta se smatra uobičajenim količinama poslovnih uzoraka, reklamnim materijalom i drugim poklonima manje vrednosti iz stava 1. tač. 3) i 4) ovog člana.”

Član 4.

Član 9. menja se i glasi:

„Član 9.

Republika i njeni organi, organi teritorijalne autonomije i lokalne samouprave, kao i pravna lica osnovana zakonom, odnosno aktom organa Republike, teritorijalne

autonomije ili lokalne samouprave u cilju obavljanja poslova državne uprave ili lokalne samouprave (u daljem tekstu: Republika, organi i pravna lica), nisu obveznici u smislu ovog zakona ako obavljaju promet dobara i usluga iz delokruga organa, odnosno u cilju obavljanja poslova državne uprave ili lokalne samouprave.

Republika, organi i pravna lica obveznici su za promet dobara i usluga iz stava 1. ovog člana za koji bi izuzimanje od obaveze u smislu stava 1. ovog člana moglo da dovede do narušavanja konkurencije, kao i za promet dobara i usluga izvan delokruga organa, odnosno van obavljanja poslova državne uprave ili lokalne samouprave, a koji su oporezivi u skladu sa ovim zakonom. Smatra se da bi izuzimanje od obaveze u smislu stava 1. ovog člana moglo da dovede do narušavanja konkurencije, u smislu ovog zakona, ako promet dobara i usluga iz stava 1. ovog člana, osim Republike, organa i pravnih lica, vrši i drugo lice."

Član 5.

U članu 10. stav 1. tačka 2) posle reči: „jedinicu” dodaju se zapeta i reči: „odnosno prebivalište”.

U tački 4) reči: „a u skladu sa ovim zakonom nije dužan da obračuna i plaća PDV” zamenjuju se rečima: „a nije obveznik PDV ili nije izvršilo promet dobara i usluga”.

Posle stava 1. dodaje se novi stav 2, koji glasi:

„Izuzetno od stava 1. tačka 1) ovog člana, poreski dužnik je:

1) primalac dobara ili usluga, obveznik PDV, za promet sekundarnih sirovina i usluga koje su neposredno povezane sa tim dobrima, izvršen od strane drugog obveznika PDV;

2) primalac dobara, obveznik PDV, za promet građevinskih objekata i ekonomski deljivih celina u okviru tih objekata, uključujući i vlasničke udele na tim dobrima, izvršen od strane drugog obveznika PDV, u slučaju kada je ugovorom na osnovu kojeg se vrši promet tih dobara predviđeno da će se na taj promet obračunati PDV u skladu sa ovim zakonom;

3) primalac dobara ili usluga iz oblasti građevinarstva, obveznik PDV, odnosno lice iz člana 9. stav 1. ovog zakona, za promet izvršen od strane obveznika PDV, ako je primalac dobara ili usluga investitor i ako je isporučilac dobara ili usluga izvođač radova, u skladu sa zakonom kojim se uređuje planiranje i izgradnja.”

Dosadašnji stav 2. postaje stav 3.

Posle stava 3. dodaje se stav 4, koji glasi:

Ministar bliže uređuje šta se smatra sekundarnim sirovinama i uslugama iz stava 2. tačka 1) ovog člana. ”

Član 6.

U članu 12. stav 3. tačka 4) podtačka (5) reči: „stavljanja na raspolaganje” zamenjuju se rečima: „davanja na korišćenje”.

U podtački (8) posle reči: „informacija” dodaju se zapeta i reči: „kao i davanja informacija telefonom ili na drugi način”.

Posle podtačke (9) dodaju se podtač. (9a) i (9b), koje glase:

„(9a) kliničkog ispitivanja lekova i medicinskih sredstava;

(9b) odobravanja pristupa mreži prirodnog gasa i mreži za prenos električne energije;”.

Posle stava 4. dodaje se stav 5, koji glasi:

„Ministar bliže uređuje šta se smatra uslugama pruženim elektronskim putem iz stava 3. tačka 4) podtačka (10) ovog člana”.

Član 7.

U članu 14. stav 1. tačka 4) tačka i zapeta na kraju zamenjuju se tačkom.

Tačka 5) briše se.

Član 8.

Član 15. menja se i glasi:

„Član 15.

Usluga se smatra pruženom danom kada je:

- 1) završeno pojedinačno pružanje usluge;
- 2) prestao pravni osnov pružanja usluge - u slučaju pružanja vremenski ograničenih ili neograničenih usluga.

Izuzetno od stava 1. tačka 2) ovog člana, ako se za pružanje usluga izdaju periodični računi, promet usluga smatra se izvršenim poslednjeg dana perioda za koji se izdaje račun.

Delimična usluga smatra se izvršenom u vreme kada je okončano pružanje tog dela usluge.

Delimična usluga iz stava 3. ovog člana postoji ako je za određene delove ekonomski deljive usluge posebno ugovorena naknada.”

Član 9.

Posle člana 15. dodaju se naziv člana i član 15a, koji glase:

„Vreme uvoza dobara

Član 15a

Vreme uvoza dobara nastaje danom kada je dobro uneto u carinsko područje Republike.”

Član 10.

U članu 16. stav 1. tačka 2) menja se i glasi:

„2) naplata, odnosno plaćanje ako je naknada ili deo naknade naplaćen, odnosno plaćen u novcu pre prometa dobara i usluga”.

Posle stava 1. dodaje se stav 2, koji glasi:

„Izuzetno od stava 1. tač. 1) i 2) ovog člana, poreska obaveza za poreskog dužnika iz člana 10. stav 1. tač. 2) i 3) ovog zakona nastaje danom kada se izvrši promet dobara i usluga.”

Član 11.

U članu 17. stav 1. posle reči: „pružene usluge” dodaju se reči: „od primaoca dobara ili usluga ili trećeg lica”.

U stavu 4. reči: „Ako naknada ili deo naknade nije izražen” zamenjuju se rečima: „Ako se naknada ili deo naknade ne ostvaruju”.

Član 12.

U članu 18. stav 1. menja se i glasi:

„Osnovicom kod prometa dobara bez naknade smatra se nabavna cena, odnosno cena koštanja tih ili sličnih dobara, u momentu prometa.”

Posle stava 1. dodaje se novi stav 2, koji glasi:

„Osnovicom kod prometa usluga bez naknade smatra se cena koštanja tih ili sličnih usluga, u momentu prometa.”

U dosadašnjem stavu 2, koji postaje stav 3, reči: „stava 1.” zamenjuju se rečima: „st. 1. i 2. ”.

Dosadašnji stav 3. postaje stav 4.

U dosadašnjem stavu 4, koji postaje stav 5, reči: „stava 3.” zamenjuju se rečima: „stava 4.”.

Član 13.

U članu 21. stav 2. posle reči: „tač. 2) i 3)” dodaju se reči: „i stav 2.”.

Posle stava 7. dodaje se novi stav 8, koji glasi:

„Ako je naknada za promet dobara i usluga izražena u stranoj valuti, povećanje, odnosno smanjenje vrednosti dinara u odnosu na stranu valutu, ne dovodi do izmene poreske osnovice, pod uslovom da je pri utvrđivanju osnovice i obračunatog PDV i naplati naknade primenjena ista vrsta kursa dinara iste banke.”

Dosadašnji stav 8. postaje stav 9.

Član 14.

U članu 22. stav 1. posle reči: „banke” dodaju se zapeta i reči: „odnosno ugovoreni kurs”.

Član 15.

U članu 23. stav 1. procenat: „18%” zamenjuje se procentom: „20%”.

U stavu 2. tačka 1a) briše se.

Tačka 12) menja se i glasi:

„12) usluga koje se naplaćuju putem ulaznica za bioskopske i pozorišne predstave, sajmove, cirkuse, zabavne parkove, koncerte (muzičke događaje), izložbe, sportske događaje, muzeje i galerije, botaničke bašte i zoološke vrtove, ako promet ovih usluga nije oslobođen PDV;”.

Tačka 12a) briše se.

Posle tačke 13) dodaje se tačka 13a), koja glasi:

„13a) toplotne energije za potrebe grejanja;”.

Tačka 14) menja se i glasi:

„14) prenos prava raspolaganja na stambenim objektima, ekonomski deljivim celinama u okviru tih objekata, kao i vlasničkim udelima na tim dobrima;”.

Posle tačke 14) dodaju se tač. 15) - 21), koje glase:

„15) usluga koje prethode isporuci vode za piće vodovodnom mrežom, kao i vode za piće, osim flaširane;

- 16) prečišćavanja i odvođenja atmosferskih i otpadnih voda;
- 17) upravljanje komunalnim otpadom;
- 18) održavanje čistoće na površinama javne namene;
- 19) održavanje javnih zelenih površina i priobalja;
- 20) prevoz putnika u gradskom i prigradskom saobraćaju;
- 21) upravljanje grobljima i pogrebne usluge.”

U stavu 3. reči: „tač. 1), 2a) i 4) - 12)” zamenjuju se rečima: „tač. 1), 2), 2a), 4) - 11) i 15) - 21)”.

Član 16.

U članu 24. stav 1. tač. 5) i 6) menjaju se i glase:

„5) unos dobara u slobodnu zonu, prevozne i druge usluge korisnicima slobodnih zona koje su neposredno povezane sa tim unosom i promet dobara i usluga u slobodnoj zoni, za koje bi obveznik – korisnik slobodne zone imao pravo na odbitak prethodnog poreza kada bi ta dobra ili usluge nabavljao za potrebe obavljanja delatnosti van slobodne zone;

6) promet dobara koja su u postupku carinskog skladištenja;”.

U tački 16a) posle reči: „Republikom” dodaju se zapeta i reči: „u delu koji se finansira dobijenim novčanim sredstvima”.

U tački 16b) posle reči: „kontragarant” dodaju se zapeta i reči: „u delu koji se finansira dobijenim novčanim sredstvima”.

Član 17.

U članu 25. stav 1. tačka 3a) briše se.

U stavu 2. tačka 3) menja se i glasi:

„3) objekata, osim prvog prenosa prava raspolaganja na novoizgrađenim građevinskim objektima ili ekonomski deljivim celinama u okviru tih objekata i prvog prenosa vlasničkog udela na novoizgrađenim građevinskim objektima ili ekonomski deljivim celinama u okviru tih objekata, kao i prometa objekata i vlasničkih udela na objektima u slučaju kada je ugovorom na osnovu kojeg se vrši promet tih dobara, zaključenim između obveznika PDV, predviđeno da će se na taj promet obračunati PDV, pod uslovom da sticalac obračunati PDV može u potpunosti odbiti kao prethodni porez;”.

Posle tačke 3) dodaju se tač. 3a) i 3b) koje glase:

„3a) dobara za koja pri nabavci obveznik nije imao pravo na odbitak prethodnog poreza;

3b) dobara za koja je u prethodnoj fazi prometa postojala obaveza plaćanja poreza u skladu sa zakonom kojim se uređuju porezi na imovinu; ”.

Posle stava 2. dodaje se novi stav 3, koji glasi:

„Ako je obveznik PDV pri nabavci dobara mogao da ostvari pravo na odbitak dela prethodnog poreza u skladu sa članom 30. ovog zakona, ne primenjuje se poresko oslobođenje iz stava 2. tačka 3a) ovog člana.”

Dosadašnji stav 3, koji postaje stav 4, menja se i glasi:

„Ministar bliže uređuje šta se smatra dobrima, odnosno uslugama iz stava 2. tač. 3), 7), 11), 12), 13), 14), 15) i 18) ovog člana.”

Član 18.

U članu 26. posle tačke 1v) dodaje se tačka 1g), koja glasi:

„1g) po osnovu zamene u garantnom roku;”.

U tački 7) reči: „članom 192. i članom 193. stav 1. tačka 6) Carinskog zakona („Službeni glasnik RS“, br. 73/03, 61/05, 85/05 i 62/06)” zamenjuju se rečima: „članom 216. i članom 217. stav 1. tačka 6) Carinskog zakona („Službeni glasnik RS“, broj 18/10)”.

Član 19.

U članu 28. stav 2. tačka 2) menja se i glasi:

„2) dokument o izvršenom uvozu dobara u kojem je iskazan prethodni porez i dokument kojim se potvrđuje da je iskazani PDV plaćen prilikom uvoza.”

U stavu 5. posle reči: „stava 1. ovog člana“ dodaju se zapeta i reči: „kao i poreski dužnik iz člana 10. stav 2. ovog zakona, pod uslovom da poseduje račun prethodnog učesnika u prometu u skladu sa ovim zakonom, da je po osnovu avansnog plaćanja, odnosno na naknadu za dobra i usluge obračunao PDV u skladu sa ovim zakonom i da će ta dobra i usluge koristiti za promet dobara i usluga iz stava 1. ovog člana”.

Posle stava 5. dodaje se stav 6, koji glasi:

„Obveznik može da ostvari pravo na odbitak prethodnog poreza u roku od pet godina od isteka godine u kojoj je stekao ovo pravo.”

Član 20.

U članu 29. stav 1. tačka 1) reči: „plovnih objekata” zamenjuju se rečima: „jahti, čamaca”, a posle reči: „vazduhoplova” dodaju se zapeta i reči: „objekata za smeštaj tih dobara.”.

Član 21.

U članu 31. stav 2. posle reči: „tač. 2) i 3)” dodaju se reči: „i stav 2.”.

Stav 4. briše se.

Dosadašnji stav 5. postaje stav 4.

Član 22.

Posle člana 31. dodaju se naziv člana i član 31a, koji glase:

„Ispravka odbitka prethodnog poreza na osnovu odluke poreskog ili carinskog organa

Član 31a

Ako je poreski organ u postupku kontrole rešenjem utvrdio poresku obavezu po osnovu PDV za izvršeni promet dobara i usluga, obveznik PDV koji je primio dobra i usluge može da ispravi odbitak prethodnog poreza ako je iznos PDV obračunat od strane poreskog organa platio obvezniku PDV koji mu je izvršio promet dobara i usluga.

Ako se rešenje iz stava 1. ovog člana poništi, izmeni ili ukine u delu kojim je utvrđena obaveza po osnovu PDV, obveznik PDV koji je izvršio promet dobara i usluga dužan je da o tome pismeno obavesti primaoca dobara i usluga.

Na osnovu pismenog obaveštenja iz stava 2. ovog člana primalac dobara i usluga dužan je da izvrši ispravku odbitka prethodnog poreza.

Ako je PDV za uvoz dobara, koji je odbijen kao prethodni porez, povećan, smanjen, refundiran ili obveznik oslobođen obaveze plaćanja, obveznik je dužan da, na osnovu carinskog dokumenta ili odluke carinskog organa, ispravi odbitak prethodnog poreza u skladu sa tom izmenom.

Ispravka odbitka prethodnog poreza vrši se u poreskom periodu u kojem je nastupila izmena.”

Član 23.

U članu 32. stav 1. menja se i glasi:

„Obveznik koji je ostvario pravo na odbitak prethodnog poreza po osnovu nabavke opreme i objekata za vršenje delatnosti, kao i ulaganja u sopstvene ili tuđe objekte, osim ulaganja koja se odnose na redovno održavanje objekata (u daljem tekstu: ulaganja u objekte), dužan je da izvrši ispravku odbitka prethodnog poreza ako prestane da ispunjava uslove za ostvarivanje ovog prava, i to u roku kraćem od pet godina od momenta prve upotrebe za opremu, deset godina od momenta prve upotrebe za objekte, odnosno deset godina od momenta završetka ulaganja u objekte.”

U stavu 3. posle reči: „delatnosti” dodaju se zapeta i reči: „odnosno objekata za vršenje delatnosti na koji se obračunava PDV, ulaganja u objekte za koja naplaćuje naknadu”.

U stavu 7. posle reči: „delatnosti” dodaju se reči: „i ulaganjima u objekte”.

Član 24.

Posle člana 32. dodaju se naziv člana i član 32a i naziv člana i član 32b, koji glase:

„Naknadno sticanje prava na odbitak prethodnog poreza
za opremu i objekte za vršenje delatnosti

Član 32a

Obveznik PDV koji nije imao pravo na odbitak prethodnog poreza po osnovu nabavke opreme i objekata za vršenje delatnosti i ulaganja u objekte može da ostvari pravo na odbitak dela prethodnog poreza ako u rokovima iz člana 32. stav 1. ovog zakona ispuni uslove za ostvarivanje prava na odbitak prethodnog poreza.

Obveznik iz stava 1. ovog člana može da ostvari pravo na odbitak dela prethodnog poreza srazmerno periodu koji je jednak razlici između rokova iz stava 1. ovog člana i perioda u kojem obveznik nije ispunjavao uslove za ostvarivanje prava na odbitak prethodnog poreza.

Sticalac imovine iz člana 6. stav 1. tačka 1) ovog zakona može da ostvari pravo na odbitak dela prethodnog poreza za opremu i objekte za vršenje delatnosti, odnosno za ulaganja u objekte, po osnovu kojih prenosilac imovine nije imao pravo na odbitak prethodnog poreza, ako stekne uslove za ostvarivanje ovog prava u rokovima iz stava 1. ovog člana i ako mu prenosilac imovine dostavi neophodne podatke za ostvarivanje prava na odbitak prethodnog poreza.

U slučaju prenosa iz člana 6. stav 1. tačka 1) ovog zakona ne prekidaju se rokovi iz stava 1. ovog člana.

Ako obveznik PDV koji je ostvario pravo na odbitak dela prethodnog poreza u skladu sa stavom 1. ovog člana prestane da ispunjava uslove za ostvarivanje prava na odbitak prethodnog poreza pre isteka propisanih rokova, dužan je da ispravi odbitak prethodnog poreza u skladu sa članom 32. ovog zakona srazmerno periodu u kojem ne ispunjava uslove za odbitak prethodnog poreza.

Ministar bliže uređuje način utvrđivanja dela prethodnog poreza iz stava 2. ovog člana.

Sticanje prava na odbitak prethodnog poreza kod evidentiranja za obavezu plaćanja PDV

Član 32b

Lice koje je evidentirano za obavezu plaćanja PDV u skladu sa ovim zakonom ima pravo na odbitak prethodnog poreza za dobra koja poseduje na dan koji prethodi danu otpočinjanja PDV aktivnosti, a koja je nabavilo u periodu od 12 meseci pre otpočinjanja PDV aktivnosti, pod uslovima da:

1) je izvršilo popis dobara i popisnu listu dostavilo poreskom organu pri podnošenju prijave za PDV (u daljem tekstu: evidenciona prijava);

2) poseduje račun koji mu je izdao prethodni učesnik u prometu, obveznik PDV, u kojem je iskazan obračunati PDV za promet dobara, odnosno carinski dokument o izvršenom uvozu dobara i iznosu obračunatog PDV za uvoz tih dobara;

3) je platilo račun isporučiocu dobara, obvezniku PDV, odnosno da je PDV plaćen prilikom uvoza.

Smatra se da PDV aktivnost iz stava 1. ovog člana, a u smislu ovog zakona, otpočinje narednog dana od dana kada je nastala obaveza za evidentiranje za obavezu plaćanja PDV, odnosno danom opredeljivanja za obavezu plaćanja PDV.

Pravo na odbitak prethodnog poreza za dobra iz stava 1. ovog člana obveznik PDV stiče u poreskom periodu u kojem je izvršio promet sa pravom na odbitak prethodnog poreza tih dobara, odnosno dobara proizvedenih ili sastavljenih od tih dobara.

Dobrima iz stava 1. ovog člana ne smatraju se dobra koja se smatraju opremom i objektima za vršenje delatnosti u skladu sa ovim zakonom.

Popisna lista iz stava 1. tačka 1) ovog člana naročito sadrži podatke o vrsti, količini i datumu nabavke dobara, nabavnoj ceni dobara bez PDV i iznosu obračunatog PDV."

Član 25.

Član 33. menja se i glasi:

„Član 33.

Malim obveznikom, u smislu ovog zakona, smatra se lice koje vrši promet dobara i usluga na teritoriji Republike i/ili u inostranstvu, a čiji ukupan promet dobara i usluga u prethodnih 12 meseci nije veći od 8.000.000 dinara, odnosno koje pri otpočinjanju obavljanja delatnosti procenjuje da u narednih 12 meseci neće ostvariti ukupan promet veći od 8.000.000 dinara.

Mali obveznik ne obračunava PDV za izvršen promet dobara i usluga, nema pravo iskazivanja PDV u računima, nema pravo na odbitak prethodnog poreza i nije dužan da vodi evidenciju propisanu ovim zakonom.

Mali obveznik može da se opredeli za obavezu plaćanja PDV podnošenjem evidencione prijave propisane u skladu sa ovim zakonom nadležnom poreskom organu i u tom slučaju stiže prava i obavezu iz stava 2. ovog člana, kao i druga prava i obaveze koje obveznik PDV ima po ovom zakonu.

U slučaju iz stava 3. ovog člana, obaveza plaćanja PDV traje najmanje dve godine.

Po isteku roka iz stava 4. ovog člana, obveznik može da podnese zahtev za prestanak obaveze plaćanja PDV nadležnom poreskom organu.

Ukupnim prometom iz stava 1. ovog člana smatra se promet dobara i usluga iz člana 28. stav 1. tač. 1) i 2) ovog zakona, osim prometa opreme i objekata za vršenje delatnosti (u daljem tekstu: ukupan promet).“

Član 26.

U članu 34. stav 1. menja se i glasi:

„Fizička lica koja su obveznici poreza na dohodak građana na prihode od poljoprivrede i šumarstva na osnovu katastarskog prihoda i fizička lica koja su kao nosioci, odnosno članovi poljoprivrednog gazdinstva upisana u registru poljoprivrednih gazdinstava u skladu sa propisom kojim se uređuje registracija poljoprivrednih gazdinstava (u daljem tekstu: poljoprivrednici), imaju pravo na nadoknadu po osnovu PDV (u daljem tekstu: PDV nadoknada), pod uslovima i na način određen ovim zakonom.“

U stavu 3. procenat: „5%“ zamenjuje se procentom: „8%“, a reči: „tekući račun, račun štednje ili u gotovom“ zamenjuju se rečima: „tekući račun ili račun štednje“.

St. 5 – 7. menjuju se i glase:

„Poljoprivrednik čiji ukupan promet dobara i usluga u prethodnih 12 meseci nije veći od 8.000.000 dinara ne obračunava PDV za izvršen promet dobara i usluga, nema pravo iskazivanja PDV u računima, nema pravo na odbitak prethodnog poreza i nije dužan da vodi evidenciju propisanu ovim zakonom.“

Poljoprivrednik može da se opredeli za obavezu plaćanja PDV podnošenjem evidencione prijave propisane u skladu sa ovim zakonom nadležnom poreskom organu i u tom slučaju stiže prava i obavezu iz stava 5. ovog člana, kao i druga prava i obaveze koje obveznik PDV ima po ovom zakonu.

U slučaju iz stava 6. ovog člana, obaveza plaćanja PDV traje najmanje dve godine.“

Posle stava 7. dodaje se stav 8, koji glasi:

„Po isteku roka iz stava 7. ovog člana, obveznik može da podnese zahtev za prestanak obaveze plaćanja PDV nadležnom poreskom organu.“

Član 27.

U članu 36. stav 4. reči: „i nema pravo na odbitak prethodnog poreza“ brišu se.

Posle stava 4. dodaju se novi st. 5. i 6, koji glase:

„Obveznik nema pravo na odbitak prethodnog poreza za dobra i usluge koji su u neposrednoj vezi sa dobrima iz stava 1. ovog člana.“

Polovnim dobrima iz stava 1. ovog člana ne smatraju se sekundarne sirovine iz člana 10. stav 2. tačka 1) ovog zakona.“

U dosadašnjem stavu 5, koji postaje stav 6, posle reči: „smatra” dodaju se reči: „polovnim dobrima,”.

Član 28.

Posle člana 36. dodaju se naziv člana i član 36a, koji glase:

„Poreska obaveza po naplaćenom potraživanju

Član 36a

Obveznik PDV čiji ukupan promet dobara i usluga u prethodnih 12 meseci nije veći od 50.000.000 dinara i koji je u tom periodu neprekidno bio evidentiran za obavezu plaćanja PDV može da podnese zahtev nadležnom poreskom organu za odobravanje plaćanja poreske obaveze po naplaćenom potraživanju za izvršeni promet dobara i usluga (u daljem tekstu: sistem naplate), pod uslovima da:

1) je u prethodnih 12 meseci podnosio poreske prijave za PDV u propisanom roku;

2) u prethodnih 12 meseci nisu prestali uslovi za obračunavanje PDV po sistemu naplate, odnosno da obveznik PDV nije prestao da koristi sistem naplate na sopstveni zahtev.

Zahtev iz stava 1. ovog člana podnosi se nadležnom poreskom organu koji proverava ispunjenost uslova za sistem naplate i izdaje potvrdu o odobravanju sistema naplate.

Obveznik PDV primenjuje sistem naplate od prvog dana poreskog perioda koji sledi poreskom periodu u kojem je primio potvrdu iz stava 2. ovog člana.

Obveznik PDV kome je nadležni poreski organ odobrio primenu sistema naplate:

1) obračunava PDV za izvršeni promet dobara i usluga, izdaje račun u skladu sa ovim zakonom u kojem iskazuje obračunati PDV i navodi da za taj promet dobara i usluga primenjuje sistem naplate;

2) poresku obavezu iz tačke 1) ovog stava plaća za poreski period u kojem je naplatio potraživanje, odnosno deo potraživanja za izvršeni promet dobara i usluga, u delu naplaćenog potraživanja;

3) ima pravo na odbitak prethodnog poreza u skladu sa članom 28. st. 1, 2. i 4. ovog zakona, a pod uslovom da je prethodnom učesniku u prometu platio obavezu za promet dobara i usluga, u delu plaćene obaveze, odnosno da je plaćen PDV pri uvozu dobara.

Izuzetno od stava 4. ovog člana, sistem naplate ne primenjuje se kod:

1) prometa dobara iz člana 4. stav 3. tač. 7) i 7a) ovog zakona;

2) prenosa celokupne ili dela imovine, osim prenosa iz člana 6. stav 1. tačka 1) ovog zakona;

3) prometa dobara i usluga za koji je obveznik PDV poreski dužnik iz člana 10. stav 1. tač. 2) i 3) i stav 2. ovog zakona;

4) prometa dobara i usluga u skladu sa čl. 35. i 36. ovog zakona;

5) prometa dobara i usluga koji se vrši povezanim licima u skladu sa zakonom kojim se uređuje porez na dobit pravnih lica.

Ako obveznik PDV ne naplati potraživanje za promet dobara i usluga u roku od šest meseci od dana kada je izvršio promet, dužan je da poresku obavezu po osnovu tog prometa plati za poreski period u kojem je istekao rok od šest meseci.

Sistem naplate prestaje prvog dana poreskog perioda koji sledi poreskom periodu u kojem:

1) je obveznik PDV dostavio izjavu nadležnom poreskom organu o prestanku sistema naplate;

2) su nastale okolnosti zbog kojih se obvezniku PDV ne bi odobrio sistem naplate od strane nadležnog poreskog organa pri podnošenju zahteva za odobravanje ovog sistema.

Nadležni poreski organ izdaje potvrdu o prestanku sistema naplate iz stava 7. ovog člana.

Izuzetno od stava 7. ovog člana, sistem naplate prestaje i u slučaju podnošenja zahteva za brisanje iz evidencije za PDV danom prestanka PDV aktivnosti.

Kod prestanka sistema naplate, obveznik PDV je dužan da za poslednji poreski period, odnosno period u kojem je prestao sa PDV aktivnošću, a u kojem je primenjivao sistem naplate, plati i poresku obavezu za promet dobara i usluga za koji nije naplatio potraživanje i ima pravo da PDV obračunat od strane prethodnog učesnika u prometu kojem nije platio obavezu za promet dobara i usluga odbije kao prethodni porez u skladu sa ovim zakonom.

Ministar bliže uređuje šta se smatra naplatom potraživanja iz stava 1. ovog člana.”

Član 29.

U članu 37. tačka 4) tačka na kraju zamenjuje se tačkom i zapetom.

Posle tačke 4) dodaje se tačka 5), koja glasi:

„5) dostavlja obaveštenja poreskom organu u skladu sa ovim zakonom.”

Član 30.

U članu 38. stav 1. reči: „4.000.000 dinara” zamenjuju se rečima: „8.000.000 dinara”.

Stav 2. menja se i glasi:

„Evidencionu prijavu podnosi i mali obveznik, odnosno poljoprivrednik koji se opredelio za obavezu plaćanja PDV, u roku iz stava 1. ovog člana.”

Stav 4. briše se.

Dosadašnji stav 5. postaje stav 4.

Član 31.

Posle člana 38. dodaje se član 38a, koji glasi:

„Član 38a

Na zahtev obveznika koji u prethodnih 12 meseci nije ostvario ukupan promet veći od 8.000.000 dinara, uključujući i obveznika iz člana 33. stav 5. i člana 34. stav 8. ovog zakona, za prestanak obaveze plaćanja PDV, nadležni poreski organ sprovodi postupak i izdaje potvrdu o brisanju iz evidencije za PDV.

Pre brisanja iz registra privrednih subjekata, odnosno drugog registra u skladu sa zakonom (u daljem tekstu: registar) kod organa nadležnog za vođenje registra, obveznik PDV koji prestaje da obavlja delatnost dužan je da, najkasnije u roku od 15 dana pre podnošenja zahteva za brisanje iz registra, nadležnom poreskom organu podnese zahtev za brisanje iz evidencije obveznika za PDV.

Zahtev za brisanje iz evidencije za PDV iz st 1. i 2. ovog člana obavezno sadrži podatak o datumu prestanka obavljanja PDV aktivnosti.

Nadležni poreski organ sprovodi postupak i izdaje potvrdu o brisanju iz evidencije za PDV.

Organ nadležan za vođenje registra ne može izvršiti brisanje obveznika iz registra bez potvrde iz stava 4. ovog člana.

Potvrda iz člana 38. stav 3. i stava 4. ovog člana sadrži sledeće podatke:

- 1) naziv, odnosno ime i prezime i adresu obveznika;
- 2) datum izdavanja potvrde o izvršenom evidentiranju za PDV, odnosno brisanju iz evidencije za PDV;
- 3) PIB;
- 4) datum otpočinjanja PDV aktivnosti i evidentiranja za PDV, odnosno datum brisanja iz evidencije za PDV.

Nadležni poreski organ vodi evidenciju o svim obveznicima PDV kojima su izdate potvrde iz stava 5. ovog člana.”

Član 32.

Član 39. briše se.

Član 33.

Član 40. menja se i glasi:

„Član 40.

Obveznik koji je podneo zahtev za brisanje iz evidencije za PDV dužan je da na dan prestanka PDV aktivnosti:

- 1) izvrši popis dobara, uključujući opremu, objekte za vršenje delatnosti i ulaganja u objekte, kao i datih avansa, po osnovu kojih je imao pravo na odbitak prethodnog poreza u skladu sa ovim zakonom i da o tome sačini popisnu listu;
- 2) izvrši ispravku odbitka prethodnog poreza za opremu, objekte i ulaganja u objekte u skladu sa ovim zakonom;
- 3) utvrdi iznos prethodnog poreza za dobra, osim dobara iz tačke 2) ovog stava, i date avanse.

Iznos ispravljenog odbitka prethodnog poreza i iznos prethodnog poreza iz stava 1. tač. 2) i 3) ovog člana obveznik iskazuje kao dugovani u poreskoj prijavi u skladu sa ovim zakonom.

Popisnu listu iz stava 1. tačka 1) ovog člana obveznik podnosi uz poresku prijavu iz stava 2. ovog člana.”

Član 34.

U članu 41. posle reči: „PDV” dodaju se zapeta i reči: „kao i sadržinu popisne liste iz člana 40. stav 3. ovog zakona”.

Član 35.

U članu 42. stav 1. menja se i glasi:

„Obveznik je dužan da izda račun za svaki promet dobara i usluga.”

Posle stava 1. dodaje se novi stav 2, koji glasi:

„U slučaju pružanja vremenski ograničenih ili neograničenih usluga čije je trajanje duže od godinu dana, obavezno se izdaje periodični račun, s tim što period za koji se izdaje taj račun ne može biti duži od godinu dana.”

U dosadašnjem stavu 2, koji postaje stav 3, reči: „stava 1.” zamenjuju se rečima: „st. 1. i 2.”.

U dosadašnjem stavu 3, koji postaje stav 4, tačka 9) menja se i glasi:

„9) napomenu o odredbi ovog zakona na osnovu koje nije obračunat PDV;”

Posle tačke 9) dodaje se tačka 10), koja glasi:

„10) napomenu da se za promet dobara i usluga primenjuje sistem naplate.”

Dosadašnji stav 4. postaje stav 5.

Posle stava 5. dodaje se stav 6, koji glasi:

„Obveznik PDV ne izdaje račun za promet dobara i usluga za koji je rešenjem utvrđena obaveza plaćanja PDV od strane poreskog organa.”

Član 36.

U članu 44. st. 2. i 3. menjaju se i glase:

„Ispravka PDV iz stava 1. ovog člana vrši se u poreskom periodu u kojem je izdat račun sa ispravljenim iznosom PDV.

Lice koje iskaže PDV u računu, a nije obveznik PDV ili nije izvršilo promet dobara ili usluga, duguje iskazani PDV.”

Član 37.

Član 47. menja se i glasi:

„Član 47.

Obveznik je dužan da čuva evidenciju iz člana 46. ovog zakona i dokumentaciju na osnovu koje vodi ovu evidenciju do isteka roka zastarelosti za utvrđivanje i naplatu PDV, odnosno najmanje deset godina po isteku kalendarske godine od momenta prve upotrebe objekata i završetka ulaganja u objekte iz člana 32. ovog zakona.”

Član 38.

U članu 48. st. 1. i 2. menjaju se i glase:

„Poreski period za koji se obračunava PDV, predaje poreska prijava i plaća PDV je kalendarski mesec za obveznika koji je u prethodnih 12 meseci ostvario ukupan promet veći od 50.000.000 dinara ili procenjuje da će u narednih 12 meseci ostvariti ukupan promet veći od 50.000.000 dinara, kao i za obveznika iz člana 36a ovog zakona.

Poreski period za koji se obračunava PDV, predaje poreska prijava i plaća PDV je kalendarsko tromesečje za obveznika koji je u prethodnih 12 meseci ostvario ukupan promet manji od 50.000.000 dinara ili procenjuje da će u narednih 12 meseci

ostvariti ukupan promet manji od 50.000.000 dinara, osim za obveznika iz člana 36a ovog zakona.”

U stavu 3. reči: „20.000.000 dinara” zamenjuju se rečima: „50.000.000 dinara”.

U stavu 5. reči: „stava 3.” zamenjuju se rečima: „stava 4.”.

Stav 6. menja se i glasi:

„Za obveznike koji prvi put započnu PDV aktivnost u tekućoj kalendarskoj godini, nezavisno od dana registracije za obavljanje delatnosti kada je reč o obvezniku koji se registruje za obavljanje delatnosti, za tekuću i narednu kalendarsku godinu poreski period je kalendarski mesec.”

Posle stava 6. dodaje se stav 7, koji glasi:

„Za poreskog dužnika koji nije obveznik PDV, poreski period je kalendarski mesec.”

Član 39.

U članu 49. stav 1. reči: „članom 16. ovog zakona” zamenjuju se rečima: „ovim zakonom”.

U stavu 3. reči: „čl. 28, 30. i 34.” zamenjuju se rečima: „čl. 28, 30, 34. i 36a”.

U stavu 4. reči: „čl. 31. i 32.” zamenjuju se rečima: „čl. 31, 31a, 32, 32a, 32b i 40.”.

Posle stava 5. dodaje se novi stav 6, koji glasi:

„Poreski dužnik koji nije obveznik PDV dužan je da za promet dobara i usluga obračuna PDV za poreski period u kojem je nastala poreska obaveza u skladu sa ovim zakonom.”

Dosadašnji stav 6. postaje stav 7.

Član 40.

U članu 50. stav 1. posle reči: „Obveznik” dodaju se reči: „za koga je poreski period kalendarski mesec”, a reči: „10 dana” zamenjuju se rečima „15 dana”.

Posle stava 1. dodaje se novi stav 2, koji glasi:

„Obveznik za koga je poreski period kalendarsko tromesečje podnosi poresku prijavu nadležnom poreskom organu na propisanom obrascu, u roku od 20 dana po isteku poreskog perioda.”

Dosadašnji stav 2. postaje stav 3.

Dosadašnji stav 3, koji postaje stav 4, menja se i glasi:

„Poresku prijavu dužni su da podnesu i poreski dužnici koji nisu obveznici PDV u roku od deset dana po isteku poreskog perioda u kojem je nastala poreska obaveza.”

Dosadašnji stav 4. briše se.

Posle stava 4. dodaju se st. 5. i 6, koji glase:

„Izuzetno od st. 1. i 2. ovog člana, obveznik PDV koji se briše iz evidencije za PDV podnosi poresku prijavu nadležnom poreskom organu na dan podnošenja zahteva za brisanje.

Poreska prijava iz stava 5. ovog člana podnosi se za period od dana početka poreskog perioda u kojem je podnet zahtev za brisanje do dana prestanka obavljanja PDV aktivnosti.”

Član 41.

U članu 51. stav 1. reči: „iz člana 50. stav 1. ovog zakona” brišu se.

Stav 2. menja se i glasi:

„Izuzetno od stava 1. ovog člana, PDV se plaća:

1) u roku od 15 dana od dana podnošenja poreske prijave za obveznika PDV iz člana 38a stav 1. ovog zakona;

2) do dana podnošenja zahteva za brisanje iz registra za obveznika iz člana 38a stav 2. ovog zakona.”

Posle stava 2. dodaje se stav 3, koji glasi:

„Poreski dužnici koji nisu obveznici PDV dužni su da plate PDV u roku za podnošenje poreske prijave.”

Član 42.

Posle člana 51. dodaje se član 51a, koji glasi:

„Član 51a

Obveznik je dužan da pismeno obavesti nadležni poreski organ o izmenama podataka iz evidencione prijave koji su od značaja za obračunavanje i plaćanje PDV, najkasnije u roku od pet dana od dana nastanka izmene.

Obveznik je dužan da uz poresku prijavu dostavi nadležnom poreskom organu obaveštenje o:

1) licu koje nije evidentirano za obavezu plaćanja PDV u skladu sa ovim zakonom, a koje mu je u prethodnih 12 meseci u Republici izvršilo promet sekundarnih sirovina i usluga koje su neposredno povezane sa tim dobrima u iznosu većem od 1.000.000 dinara;

2) poljoprivredniku koji nije evidentiran za obavezu plaćanja PDV u skladu sa ovim zakonom, a koji mu je u prethodnih 12 meseci izvršio promet poljoprivrednih i šumskih proizvoda i poljoprivrednih usluga u iznosu većem od 1.000.000 dinara.

Obaveštenje iz stava 2. ovog člana sadrži najmanje podatke o nazivu, odnosno imenu i prezimenu, kao i adresi i PIB-u lica iz stava 2. tačka 1), odnosno poljoprivrednika iz stava 2. tačka 2) ovog člana.

Obaveštenje iz stava 2. ovog člana obveznik dostavlja uz poresku prijavu za poreski period u kojem mu je lice iz stava 2. tačka 1), odnosno poljoprivrednik iz stava 2. tačka 2) ovog člana izvršio promet u iznosu većem od 1.000.000 dinara.”

Član 43.

Član 53. menja se i glasi:

„Član 53.

Refakcija PDV izvršiće se stranom obvezniku, na njegov zahtev, za promet pokretnih dobara i pružene usluge u Republici, pod uslovima da:

1) je PDV za promet dobara i usluga iskazan u računu, u skladu sa ovim zakonom, i da je račun plaćen;

2) je iznos PDV za koji podnosi zahtev za refakciju PDV veći od 200 EUR u dinarskoj protivvrednosti po srednjem kursu Narodne banke Srbije;

3) su ispunjeni uslovi pod kojima bi obveznik PDV mogao ostvariti pravo na odbitak prethodnog poreza za ta dobra i usluge u skladu sa ovim zakonom;

4) pruža samo usluge prevoza dobara koje su u skladu sa članom 24. stav 1. tač. 1), 5) i 8) ovog zakona oslobođene poreza, odnosno vrši samo prevoz putnika koji u skladu sa članom 49. stav 7. ovog zakona podleže pojedinačnom oporezivanju prevoza i ne vrši drugi promet u Republici.

Refakcija PDV u slučajevima iz stava 1. ovog člana vrši se pod uslovom uzajamnosti.”

Član 44.

U članu 55. tačka 2) posle reči: „račun plaćen” dodaju se reči: „od strane lica koje ima pravo na refakciju PDV u skladu sa ovim članom”.

Član 45.

U članu 56a stav 2. tačka 2) posle reči: „prodavcu” dodaju se reči: „uplatom na tekući račun prodavca”.

Posle stava 2. dodaje se novi stav 3, koji glasi:

„Izuzetno od stava 2. tačka 2) ovog člana, kod kupovine stana pod neprofitnim uslovima od jedinice lokalne samouprave ili neprofitne stambene organizacije osnovane od strane jedinice lokalne samouprave za realizaciju aktivnosti uređenih propisima iz oblasti socijalnog stanovanja, refundacija PDV iz stava 1. ovog člana može da se ostvari pod uslovom da je na ime ugovorene cene stana sa PDV isplaćen iznos koji nije manji od iznosa PDV obračunatog za prvi prenos prava raspolaganja na stanu, na tekući račun prodavca.”

U dosadašnjem stavu 3, koji postaje stav 4, posle reči: „tačka 1) ovog člana” dodaju se zapeta i reči: „a za vlasnički udeo na stanu do površine srazmerne vlasničkom udelu u odnosu na površinu do 40 m², odnosno do 15 m²”.

U dosadašnjem stavu 4, koji postaje stav 5, reči: „stavom 3.” zamenjuju se rečima: „stavom 4.”, a reči: „stava 3.” zamenjuju se rečima: „stava 4.”.

U dosadašnjem stavu 5, koji postaje stav 6, reči: „stava 3.” zamenjuju se rečima: „stava 4.”.

Dosadašnji stav 6. postaje stav 7.

U dosadašnjem stavu 7, koji postaje stav 8, posle reči: „postupku” dodaju se reči: „kontrolne ispunjenosti uslova za ostvarivanje prava na refundaciju PDV koji moraju da budu ispunjeni na dan overe ugovora o kupoprodaji stana, osim uslova iz stava 2. tačka 2), odnosno stava 3. ovog člana koji mora da bude ispunjen na dan podnošenja zahteva za refundaciju PDV,”.

Dosadašnji stav 8. postaje stav 9.

Član 46.

U članu 60. stav 1. menja se i glasi:

„Novčanom kaznom od 100.000 do 1.000.000 dinara kazniće se za prekršaj obveznik - pravno lice, ako:

1) ne ispunji ovim zakonom propisane obaveze (član 10. stav 2);

2) ne ispravi iznos PDV koji duguje ili ne obračuna PDV u slučaju izmene poreske osnovice (član 21);

3) odbije PDV kao prethodni porez, a za to ne ispunjava uslove (član 28, član 32b i član 36a stav 4. tačka 3);

4) odbije PDV kao prethodni porez, a na to nema pravo (član 29. stav 1);

5) ne ispravi odbitak prethodnog poreza (član 31 i član 31a);

6) ne obavesti pismeno primaoca dobara i usluga o poništaju, izmeni ili ukidanju rešenja (član 31a stav 2);

7) ne izvrši ispravku odbitka prethodnog poreza za opremu i objekte za vršenje delatnosti i ulaganja u objekte (čl. 32 i 32a);

8) ne dostavi sticaocu neophodne podatke za sprovođenje ispravke odbitka prethodnog poreza (član 32. stav 5);

9) iskaže PDV na računu ili drugom dokumentu ili odbije PDV kao prethodni porez, a nije imao na to pravo (član 33. stav 2, član 35. stav 7. i član 36. st. 4. i 5);

10) odbije iznos PDV nadoknade kao prethodni porez, a PDV nadoknadu i vrednost primljenih dobara i usluga nije platio (član 34. stav 4);

11) ne plati PDV u propisanom roku (član 36a, član 37. tačka 4) i član 51);

12) ne prestane da koristi sistem naplate, a da je na to obavezan (član 36a stav 7);

13) ne izda račun (član 37. tačka 2) i član 42);

14) ne vodi propisanu evidenciju (član 37. tačka 3) i član 46);

15) ne obračuna PDV (član 37. tačka 4), i član 49);

16) ne dostavi obaveštenje poreskom organu (član 37. tačka 5) i član 51a);

17) ne preda evidencionu prijavu u propisanom roku (član 38. stav 1);

18) ne navede PIB u svim dokumentima koje propisuje ovaj zakon (član 38. stav 4);

19) ne podnese zahtev za brisanje iz evidencije za PDV zbog prestanka obavljanja delatnosti, u propisanom roku (član 38a stav 2);

20) ne ispuni obaveze na dan prestanka PDV aktivnosti (član 40);

21) ne čuva evidenciju i dokumentaciju u propisanom roku (član 47)."

U stavu 5. reči: „člana 40. stav 3.” zamenjuju se rečima: „člana 38a stav 5.”.

Član 47.

U članu 60a stav 1. reči: „član 51. stav 2” zamenjuju se rečima: „član 51. stav 3”.

Član 48.

Podnošenje poreske prijave, plaćanje PDV i ostvarivanje prava na povraćaj PDV za poreske periode u 2012. godini vrši se u skladu sa odredbama Zakona o porezu na dodatu vrednost („Službeni glasnik RS”, br. 84/04, 86/04-ispravka, 61/05 i 61/07).

Član 49.

Obveznik PDV koji se opredelio za obavezu plaćanja PDV do 15. januara 2012. godine može da podnese zahtev za brisanje iz evidencije za PDV u skladu sa ovim zakonom nadležnom poreskom organu od 1. januara 2014. godine.

Član 50.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”, a primenjivaće se od 1. januara 2013. godine, osim odredaba člana 15, člana 26. stav 2. i člana 45, koje će se primenjivati od 1. oktobra 2012. godine, člana 32, koji će se primenjivati od 31. decembra 2012. godine, kao i odredaba ovog zakona koje sadrže ovlašćenja za donošenje podzakonskih akata, koje će se primenjivati od dana stupanja na snagu ovog zakona.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u odredbama člana 97. tač. 6. i 15. Ustava Republike Srbije, prema kojima Republika Srbija uređuje i obezbeđuje, između ostalog, poreski sistem i finansiranje ostvarivanja prava i dužnosti Republike Srbije, utvrđenih Ustavom i zakonom.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Osnovni razlozi za donošenje ovog zakona, odnosno problemi koji zakon treba da reši, su smanjenje budžetskog deficita, stvaranje povoljnijih uslova za poslovanje privrednih subjekata, razvoj tržišta nepokretnosti, suzbijanje sive ekonomije, stvaranje povoljnijih uslova za razvoj poljoprivrede, kao i dalje usaglašavanje sistema oporezivanja potrošnje Republike Srbije sa standardima Evropske unije.

U cilju smanjenja budžetskog deficita za 2012. godinu i omogućavanja funkcionisanja Republike Srbije u narednom periodu predlaže se povećanje opšte stope PDV sa 18% na 20%.

U cilju stvaranja povoljnijih uslova za poslovanje privrednih subjekata predlaže se uvođenje sistema naplate za određenu kategoriju obveznika PDV (a što je u potpunoj saglasnosti sa standardima Evropske unije, prema kojima se određenoj kategoriji poreskih obveznika može odobriti primena navedenog sistema). Prema sistemu naplate, poreska obaveza za promet dobara i usluga nastaje u poreskom periodu u kojem je naplaćeno potraživanje za taj promet (odnosno istekom roka od šest meseci od dana izvršenog prometa ako potraživanje u tom roku nije naplaćeno), a ne u poreskom periodu u kojem je promet izvršen, dok se pravo na odbitak prethodnog poreza može ostvariti za poreski period u kojem je plaćena obaveza dobavljaču. Primena ovog sistema utiče na smanjenje nelikvidnosti privrednih subjekata izazvane neplaćanjem obaveza primaoca dobara i usluga. Predlaže se, da sistem naplate, na osnovu odobrenja od strane nadležnog poreskog organa, mogu da primenjuju obveznici PDV koji su u prethodnih 12 meseci ostvarili ukupan promet dobara i usluga u iznosu manjem od 50.000.000 dinara i koji su u tom periodu neprekidno bili evidentirani za obavezu plaćanja PDV, uz ispunjenje određenih uslova.

Takođe, iz razloga potrebe da se smanji nelikvidnost privrednih subjekata – obveznika PDV koji su, kao izvođači građevinskih radova, angažovani od strane investitora – obveznika PDV, republičkih i pokrajinskih organa, organa lokalne samouprave i pravnih lica osnovanih u cilju obavljanja poslova državne uprave i lokalne samouprave, predlaže se, da ovi investitori imaju obavezu obračunavanja i plaćanja PDV za promet dobara i usluga iz oblasti građevinarstva koji im vrše izvođači radova – obveznici PDV.

Pored toga, predlaže se uvođenje cenzusa od 8.000.000 dinara ukupnog prometa u prethodnih 12 meseci za obavezno evidentiranje za obavezu plaćanja PDV, s tim što bi se u ukupan promet uračunavao samo promet za koji postoji obaveza obračunavanja i plaćanja PDV i promet za koji je propisano poresko oslobođenje sa pravom na odbitak prethodnog poreza. Svi ostali poreski obveznici, nezavisno od toga da li vrše promet dobara i usluga u zemlji ili u inostranstvu i da li je reč o prometu sa pravom ili bez prava na odbitak prethodnog poreza, imali bi mogućnost da se evidentiraju za obavezu plaćanja PDV, ali ne i obavezu.

U cilju olakšavanja poslovanja obveznika PDV predlaže se povećanje roka za podnošenje poreske prijave za PDV i promene u vezi sa iznosom ukupnog prometa na osnovu kojeg se utvrđuje poreski period. Za obveznike PDV za koje je poreski period kalendarski mesec (iznos ukupnog prometa veći od 50.000.000 dinara) predlaže se, da se poreska prijava podnosi u roku od 15 dana od isteka poreskog perioda - kalendarskog meseca, a za obveznike PDV za koje je poreski period kalendarsko tromesečje (iznos ukupnog prometa manji od 50.000.000 dinara) 20 dana od isteka poreskog perioda – kalendarskog tromesečja. Za obveznike PDV koji primenjuju sistem naplate, poreski period je uvek kalendarski mesec. Predlaže se, da poreski dužnici koji nisu obveznici PDV podnose poresku prijavu u roku od deset dana od isteka poreskog perioda u kojem je nastala poreska obaveza (kalendarski mesec), a za obveznike PDV koji se brišu iz evidencije za PDV na dan podnošenja zahteva za brisanje iz evidencije za PDV.

U cilju razvoja tržišta nepokretnosti (objekata) predlaže se omogućavanje prava na odbitak prethodnog poreza obvezniku PDV koji je objekat nabavio u cilju daljeg prometa (npr. za dalju prodaju, za davanje na osnovu ugovora o finansijskom lizingu), pod uslovom da su se obveznici PDV-prenosilac i sticalac objekta saglasili da će se na taj promet obračunati PDV i pod uslovom da sticalac objekta ima pravo da u potpunosti odbije obračunati PDV kao prethodni porez. S tim u vezi, predlaže se omogućavanje obveznicima PDV da se opredele da li će za određeni promet objekta postojati obaveza obračunavanja i plaćanja PDV ili obaveza plaćanja poreza u skladu sa zakonom o porezima na imovinu (poreza na prenos apsolutnih prava/poreza na nasleđe i poklon). Naime, prema postojećem rešenju obaveza obračunavanja i plaćanja PDV postoji samo za prvi prenos prava raspolaganja na novoizgrađenom građevinskom objektu ili ekonomski deljivoj celini u okviru tog objekta. Drugi i svaki naredni promet objekata uvek se oporezuju u skladu sa zakonom kojim se uređuju porezi na imovinu (porezom na prenos apsolutnih prava/porezom na nasleđe i poklon), a obveznik PDV koji je objekat stekao sa obračunatim PDV u cilju daljeg prometa tog objekta nema pravo da obračunati PDV odbije kao prethodni porez. Prema predloženom rešenju, prvi prenos prava raspolaganja na novoizgrađenom građevinskom objektu ili ekonomski deljivoj celini u okviru tog objekta uvek se oporezuje PDV, ali promet građevinskog objekta nabavljenog sa obračunatim PDV, odnosno promet građevinskog objekta za koji je u prethodnoj fazi prometa postojala obaveza plaćanja poreza u skladu sa zakonom kojim se uređuju porezi na imovinu (porezom na prenos apsolutnih prava/porezom na nasleđe i poklon) može se oporezovati ili PDV ili porezom u skladu sa zakonom kojim se uređuju porezi na imovinu (porezom na prenos apsolutnih prava/porezom na nasleđe i poklon). Ovaj promet oporezovaće se PDV u slučaju kada su prenosilac i sticalac objekta ugovorom o prometu predvideli da će se na taj promet obračunati PDV, a što je dozvoljeno jedino ako sticalac ima pravo da u potpunosti odbije PDV obračunat za promet tog objekta kao prethodni porez, pri čemu u ovom slučaju obavezu obračunavanja PDV ima sticalac objekta. U tom slučaju, a pod uslovom da je objekat nabavljen sa obračunatim PDV od prethodnog učesnika u prometu, obveznik PDV – prenosilac može PDV obračunat od strane prethodnog učesnika u prometu-obveznika PDV odbiti kao prethodni porez, a ako je objekat nabavljen bez PDV, ne postoji ni pravo na odbitak prethodnog poreza (s obzirom da PDV u prethodnoj fazi prometa nije ni bio obračunat). Na promet objekta koji se oporezuje PDV ne plaća se porez u skladu sa zakonom kojim se uređuju porezi na imovinu (porez na prenos apsolutnih prava/porez na nasleđe i poklon). Ako između prenosioca i sticaoca objekta ne postoji saglasnost da će se promet (drugi i svaki naredni) oporezovati PDV, taj promet oporezuje se porezom u skladu sa zakonom kojim se uređuju porezi na imovinu (porezom na prenos apsolutnih prava/porezom na nasleđe i poklon).

U cilju smanjenja fiskalnog opterećenja poreskih obveznika koji se evidentiraju za obavezu plaćanja PDV predlaže se, da se za određena dobra koja poreski obveznik poseduje na dan kada otpočinje PDV aktivnost (naredni dan od dana kada je nastala obaveza za evidentiranje za plaćanje PDV, odnosno dan opredeljivanja za obavezu plaćanja PDV) omogućiti sticanje prava na odbitak prethodnog poreza, pod određenim uslovima.

Iz istog razloga predlaže se, da obveznici PDV koji pri nabavci opreme i objekata za vršenje delatnosti i ulaganja u objekte (sopstvene, zakupljene ...) koja su, po prirodi, trajnijeg karaktera, nisu imali pravo na odbitak prethodnog poreza, to pravo mogu da steknu ako se u roku od pet godina za opremu, odnosno deset godina za objekte i ulaganja u objekte promene uslovi za ostvarivanje ovog prava. S tim u vezi, pored postojeće obaveze ispravke odbitka prethodnog poreza za opremu i objekte za vršenje delatnosti, predlaže se propisivanje ove obaveze i za navedena ulaganja u objekte.

U cilju smanjenja obima sive ekonomije u oblasti trgovine sekundarnim sirovinama između obveznika PDV predlaže se, da obavezu obračunavanja PDV za promet sekundarnih sirovina i usluga koje su neposredno povezane sa sekundarnim sirovinama ima primalac tih dobara i usluga. Istovremeno, obveznik PDV – primalac dobara i usluga ima pravo da PDV koji je obračunao za promet dobavljača odbije kao prethodni porez uz ispunjenje zakonskih uslova. Na ovaj način sprečava se da isporučilac sekundarnih sirovina, odnosno pružalac usluga koje su neposredno povezane sa sekundarnim sirovinama obračunati PDV za svoj promet ne plati državi, a da je po osnovu te isporuke stvorio uslove za odbitak prethodnog poreza primaocu sekundarnih sirovina, odnosno usluga koje su neposredno povezane sa sekundarnim sirovinama.

U cilju stvaranja povoljnijih uslova za razvoj poljoprivrede, predlaže se povećanje procenta za utvrđivanje iznosa PDV nadoknade na 8%, i obaveza plaćanja PDV nadoknade isključivo na tekući račun ili račun štednje poljoprivrednika.

Razlog za donošenje ovog zakona je i davanje poreske olakšice za kupovinu prvog stana licima koja nemaju rešeno stambeno pitanje, a koja kupuju stan pod neprofitnim uslovima, u okviru sistema socijalnog stanovanja, pri čemu kupoprodajnu cenu stana plaćaju na rate. Naime, prema postojećem zakonskom rešenju, jedan od uslova za ostvarivanje prava na refundaciju PDV kod kupovine prvog stana je, da je kupac prvog stana isplatio prodavcu ugovorenu cenu stana sa PDV u potpunosti. S obzirom da je u Republici Srbiji i dalje prisutan problem rešavanja stambenog pitanja građana, a koji se postepeno rešava kroz sistem socijalnog stanovanja obezbeđivanjem podrške države licima koja iz socijalnih, ekonomskih ili drugih razloga ne mogu da obezbede stan po tržišnim uslovima, predlaže se da se kupcima prvih stanova koji kupuju stanove pod neprofitnim uslovima od jedinica lokalne samouprave ili neprofitnih stambenih organizacija osnovanih od strane jedinica lokalne samouprave za realizaciju aktivnosti uređenih propisima iz oblasti socijalnog stanovanja, omogućiti ostvarivanje prava na refundaciju PDV pod uslovom da su isplatili ugovorenu cenu stana sa PDV u iznosu koji nije manji od iznosa PDV obračunatog za prvi prenos prava raspolaganja na stanu.

Razlog za donošenje ovog zakona je i potreba stvaranja još povoljnijih uslova za unapređenje rada slobodnih zona, a sve u cilju povećanja proizvodnje, izvoza i deviznog priliva, kao i otvaranja novih radnih mesta. S tim u vezi, predloženo je da se propiše poresko oslobođenje sa pravom na odbitak prethodnog poreza za promet dobara i usluga koji se vrši u slobodnoj zoni, za koji bi obveznik PDV – korisnik slobodne zone imao pravo na odbitak prethodnog poreza kada bi ta dobra ili usluge nabavljao za potrebe obavljanja delatnosti van slobodne zone.

Iz razloga eliminisanja kumulacije fiskalnog opterećenja, predlaže se uvođenje poreskog oslobođenja sa pravom na odbitak prethodnog poreza za promet dobara koja su u postupku carinskog skladištenja. Primera radi, kada obveznik PDV izvrši promet tih dobara stranom licu i za taj promet obračuna PDV, strano lice nema pravo na odbitak prethodnog poreza. U slučaju kada bi strano lice izvršilo dalji promet tih dobara domaćem licu, domaće lice – poreski punomoćnik stranog lica, odnosno primalac dobara imao bi obavezu obračunavanja i plaćanja PDV za taj promet.

Iz istog razloga predlaže se uvođenje poreskog oslobođenja bez prava na odbitak prethodnog poreza za promet dobara pri čijoj nabavci obveznik PDV nije imao pravo da PDV obračunat od strane prethodnog učesnika u prometu odbije kao prethodni porez, kao i za promet dobara za koja je u prethodnoj fazi prometa postojala obaveza plaćanja poreza u skladu sa zakonom kojim se uređuju porezi na imovinu – poreza na prenos apsolutnih prava, odnosno poreza na nasleđe i poklon.

U cilju eliminisanja mogućnosti narušavanja tržišnih principa, a pre svega principa konkurencije, kao i uspostavljanja sistema oporezivanja prema kojem ne dolazi do prekida u ostvarivanju prava na odbitak prethodnog poreza u slučaju nabavke dobara ili usluga od republičkih organa, organa teritorijalne autonomije i lokalne samouprave koji, prema sadašnjem zakonskom rešenju, između ostalih, nisu obveznici PDV za promet dobara i usluga koji vrše u okviru svojih nadležnosti, predloženo je da se i ova lica smatraju obveznicima PDV u slučaju kada vrše promet dobara i usluga iz svoje nadležnosti, a koji može da dovede do narušavanja konkurencije u smislu ovog zakona.

Razlog za donošenje ovog zakona je i nastavak procesa usaglašavanja sa standardima Evropske unije u oblasti oporezivanja potrošnje PDV. S tim u vezi, predložena rešenja koja znače dalje usaglašavanje su: da se sistem naplate može primeniti za određenu kategoriju poreskih obveznika, da se u oblasti građevinarstva, kod prometa objekata i prometa sekundarnih sirovina, uključujući i neposredno povezane usluge, može propisati da obavezu obračunavanja i plaćanja PDV ima primalac dobara i usluga, da republički organi, organi teritorijalne autonomije i lokalne samouprave budu obveznici PDV za promet dobara i usluga koji vrše u okviru svojih nadležnosti, a koji može da dovede do narušavanja konkurencije, da se za usluge odobravanja pristupa mreži prirodnog gasa i mreži za prenos električne energije mestom prometa smatra mesto primaoca usluga, da se definišu usluge koje se pružaju elektronskim putem, da se ukine oporezivanje po posebnoj poreskoj stopi PDV prometa usluga održavanja ulica, puteva i drugih javnih površina i javne rasvete u gradovima i drugim naseljima, da se ukine poresko oslobođenje bez prava na odbitak prethodnog poreza za usluge ocene kreditne sposobnosti, da se drukčije uredi pravo na refakciju PDV stranom obvezniku itd.

U cilju postizanja što veće doslednosti u primeni propisa kojima se uređuje PDV, sa što manje tumačenja, predlažu se preciziranja pojedinih zakonskih rešenja, kao i pravno-tehnička usaglašavanja zakona.

Nisu razmatrane mogućnosti da se ciljevi koje ovaj opšti akt treba da postigne ostvare i bez njegovog donošenja, imajući u vidu da je reč o izmenama i dopunama zakona kojim se uređuje oporezivanje potrošnje porezom na dodatu vrednost, koji se, saglasno odredbi člana 15. tačka 1) Zakona o budžetskom sistemu („Službeni glasnik RS”, br. 54/09, 73/10, 101/10 i 101/11), uvodi zakonom, pa se iz tog razloga i izmene i dopune ovog zakona mogu se vršiti samo zakonom.

Donošenje zakona je najbolji način za rešavanje problema, iz razloga što se radi o zakonskoj materiji, koju je jedino i moguće menjati i dopunjavati odgovarajućim izmenama i dopunama zakona.

Pored toga, uređivanjem poreskopravne materije zakonom, daje se doprinos pravnoj sigurnosti i ujedno obezbeđuje transparentnost u vođenju poreske politike. Naime, zakon je opšti pravni akt koji se objavljuje i koji stvara jednaka prava i obaveze za sve subjekte koji se nađu u istoj poreskopravnoj situaciji, čime se postiže transparentnost u njegovoj primeni.

III. OBJAŠNENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA I POJEDINAČNIH REŠENJA

Uz član 1.

Predlaže se preciziranje predmeta oporezivanja PDV u smislu da se prometom dobara koji se vrši uz naknadu smatra i prenos prava raspolaganja na dobrima na osnovu i drugog akta, a ne samo propisa, državnog organa, organa teritorijalne autonomije i lokalne samouprave, da se prometom dobara smatra predaja dobara na osnovu ugovora o lizingu, odnosno zakupu, zaključenog na određeni period, za pokretne ili nepokretne stvari kada nijedna od ugovornih strana ne može raskinuti ugovor ako se strane pridržavaju ugovornih obaveza, da se predmetom oporezivanja PDV smatra svaki prenos prava raspolaganja na građevinskim objektima i vlasničkim udelima na tim dobrima, a ne samo prvi prenos prava raspolaganja (pri čemu se poreski tretman prometa tih dobara, u smislu da li je reč o oporezivom ili oslobođenom prometu, određuje u skladu sa odredbama zakona koje se odnose na poreska oslobođenja), da se sporednom isporukom dobara ne smatra prenos prava raspolaganja na građevinskom objektu ili ekonomski deljivoj celini u okviru građevinskog objekta koja se smatra nepokretnošću u smislu zakona kojim se uređuje promet nepokretnosti (npr. garaža i garažna mesta), kao i da se kod prenosa celokupne ili dela imovine isporuka svakog dobra u imovini koja se prenosi smatra posebnim prometom.

Uz član 2.

Predlaže se preciziranje predmeta oporezivanja PDV u smislu da se prometom usluga koji se vrši uz naknadu smatra i pružanje usluga na osnovu i drugog akta, a ne samo propisa, državnog organa, organa teritorijalne autonomije i lokalne samouprave, da se predmetom oporezivanja PDV smatra i davanje na korišćenje autorskih i srodnih prava, da se sa prometom usluga uz naknadu izjednačava promet usluga koji se vrši bez naknade, i to upotreba dobara koja su deo poslovne imovine poreskog obveznika i pružanje usluga od strane poreskog obveznika, u neposlovne svrhe, a ne i svako drugo pružanje usluga bez naknade, a što bi bilo bliže uređeno podzakonskim aktom ministra, kao i da se kod prenosa celokupne ili dela imovine svaka usluga koja se pruža prenosom imovine smatra posebnim prometom.

Uz član 3.

Predlaže se tehničko usaglašavanje odredaba zakona tako što se briše odredba prema kojoj se smatra da promet nije izvršen kada je reč o prometu putničkih automobila, motocikala, plovnih objekata i vazduhoplova za koje pri nabavci obveznik PDV nije imao pravo na odbitak prethodnog poreza, s obzirom da se istovremeno predlaže propisivanje poreskog oslobođenja bez prava na odbitak prethodnog poreza za promet ovih i drugih dobara za koja obveznik PDV nije imao pravo na odbitak prethodnog poreza pri nabavci. Predlaže se da se, u smislu ovog zakona, smatra da promet nije izvršen u slučaju besplatnog davanja poslovnih uzoraka trećim licima za potrebe analize na osnovu akta nadležnog organa, kao i reklamnog materijala koji se daje povremeno različitim licima (što bi bilo bliže uređeno podzakonskim aktom ministra). Takođe, predlaže se definisanje dela imovine kod čijeg se prenosa smatra da promet dobara i usluga nije izvršen, kao celina kojom se omogućava samostalno obavljanje delatnosti sticaoca dela imovine

Uz član 4.

Predlaže se da republički organi, organi teritorijalne autonomije i lokalne samouprave i pravna lica osnovana u cilju obavljanja poslova državne uprave i lokalne samouprave, budu obveznici PDV za promet dobara i usluga koji vrše u okviru svojih nadležnosti, a koji može da dovede do narušavanja konkurencije u smislu zakona. S tim u vezi, smatra se da bi konkurencija mogla biti narušena ako bi predmetni promet, pored ovih lica, vršila i druga lica.

Uz član 5.

Predlaže se preciziranje da se poreskim dužnikom, u smislu zakona, smatra i fizičko lice, tehničko usaglašavanje odredaba zakona, kao i propisivanje da se poreskim dužnikom smatra primalac dobara, odnosno usluga u sledećim slučajevima: kada je reč o prometu sekundarnih sirovina i usluga koje su neposredno povezane sa sekundarnim sirovinama, između obveznika PDV, kada je reč o prometu građevinskih objekata i ekonomski deljivih celina u okviru tih objekata, uključujući i vlasničke udele na tim dobrima, između obveznika PDV, a u slučaju kada je ugovorom na osnovu kojeg se vrši promet tih dobara predviđeno da će se na taj promet obračunati PDV u skladu sa ovim zakonom, kao i kada je reč o prometu u oblasti građevinarstva koji vrši izvođač radova – obveznik PDV investitoru - obvezniku PDV, odnosno licu iz člana 9. stav 1. Zakona o PDV (republičkim organima, organima teritorijalne autonomije, organima lokalne samouprave i pravnim licima osnovanim u cilju obavljanja poslova državne uprave i lokalne samouprave), pri čemu se svojstvo investitora i izvođača radova određuje u skladu sa propisima kojima se uređuje planiranje i izgradnja. Takođe, predlaže se bliže definisanje sekundarnih sirovina i usluga koje su neposredno povezane sa sekundarnim sirovinama podzakonskim aktom ministra.

Uz član 6.

Predlaže se tehničko usaglašavanje sa odredbom koja se odnosi na promet usluga, a u vezi usluga davanja na korišćenje autorskih i srodnih prava, propisivanje da se mestom prometa usluga odobravanja pristupa mreži prirodnog gasa i mreži za prenos električne energije, kliničkog ispitivanja lekova i medicinskih sredstava i usluga davanja informacija telefonom ili na drugi način, smatra mesto primaoca usluga, kao i da se podzakonskim aktom ministra bliže definiše šta se smatra uslugama koje se pružaju elektronskim putem.

Uz član 7.

Predlaže se tehničko usaglašavanje odredaba zakona tako što se briše odredba kojom je propisano da promet dobara nastaje danom kada je dobro uneto u carinsko područje Republike, s obzirom da se istovremeno, dodavanjem podnaslova „Vreme uvoza dobara” i nove zakonske odredbe (član 15a), predlaže propisivanje da vreme uvoza dobara nastaje danom kada je dobro uneto u carinsko područje Republike.

Uz član 8.

Predlaže se preciznije uređivanje vremena prometa usluga, kao i tehničko usaglašavanje odredaba zakona tako što se briše odredba kojom je propisano u kojim se slučajevima izdaje periodični račun, s obzirom da se istovremeno, u delu koji se odnosi na izdavanje računa, predlaže propisivanje ove obaveze.

Uz član 9.

Predlaže se tehničko usaglašavanje odredaba zakona dodavanjem podnaslova „Vreme uvoza dobara” i nove zakonske odredbe kojom se uređuje da

vreme uvoza dobara nastaje danom kada je dobro uneto u carinsko područje Republike.

Uz član 10.

Predlaže se preciziranje nastanka poreske obaveze kod naplate naknade ili dela naknade pre izvršenog prometa dobara i usluga, u smislu da poreska obaveza nastaje ako je naknada naplaćena u novcu, kao i propisivanje poreske obaveze plaćanjem naknade ili dela naknade u novcu, a koja se faktički odnosi na promete za koje je primalac dobara ili usluga poreski dužnik u slučajevima navedenim uz član 5. ovog obrazloženja (promet sekundarnih sirovina i usluga neposredno povezanih sa sekundarnim sirovinama, promet građevinskih objekata i promet koji izvođač radova vrši investitoru).

Takođe, predlaže se preciziranje da poreska obaveza za poreskog dužnika – poreskog punomoćnika stranog lica, odnosno primaoca dobara ili usluga u slučaju kada strano lice nije odredilo poreskog punomoćnika u Republici, nastaje danom kada je strano lice izvršilo promet dobara ili usluga.

Uz član 11.

Predlaže se preciziranje poreske osnovice u smislu da je reč o naknadi, bez PDV, koju obveznik prima ili treba da primi od primaoca dobara ili usluga ili trećeg lica, kao i preciziranje u slučaju kada naknada za promet dobara ili usluga nije u novcu.

Uz član 12.

Predlaže se, da se osnovicom kod prometa dobara bez naknade smatra nabavna cena, odnosno cena koštanja tih ili sličnih dobara, u momentu prometa, a da se osnovicom kod prometa usluga bez naknade smatra cena koštanja tih ili sličnih usluga, u momentu prometa.

Uz član 13.

Predlaže se, da se izmena poreske osnovice i iznosa obračunatog PDV vrši i kod prometa za koji je primalac dobara ili usluga poreski dužnik u slučajevima navedenim uz član 5. ovog obrazloženja (promet sekundarnih sirovina i usluga neposredno povezanih sa sekundarnim sirovinama, promet građevinskih objekata i promet koji izvođač radova vrši investitoru).

Predlaže se, da se u slučaju kada je naknada za promet dobara i usluga izražena u stranoj valuti, ne vrši izmena poreske osnovice i iznos obračunatog PDV zbog povećanja, odnosno smanjenja vrednosti dinara u odnosu na stranu valutu, pod uslovom da je pri utvrđivanju osnovice i obračunatog PDV i naplati naknade primenjena ista vrsta kursa dinara iste banke.

Uz član 14.

Predlaže se, da se u slučaju kada je naknada za promet dobara i usluga izražena u stranoj valuti može primeniti ugovoreni kurs za obračun te vrednosti u domaćoj valuti.

Uz član 15.

Predlaže se da opšta stopa PDV za oporezivi promet dobara i usluga ili uvoz dobara iznosi 20%.

Predlaže se, da se ukine oporezivanje po posebnoj stopi PDV od 8% za promet komunalnih usluga, a da se propiše oporezivanje po posebnoj stopi PDV od 8% za promet toplotne energije za potrebe grejanja, usluga koje prethode isporuci vode za piće vodovodnom mrežom, usluga prečišćavanja i odvođenja atmosferskih i otpadnih voda, upravljanja komunalnim otpadom, održavanja čistoće na površinama

javne namene, održavanja javnih zelenih površina i priobalja, prevoz putnika u gradskom i prigradskom saobraćaju, usluge upravljanja grobljima i pogrebne usluge, uz bliže uređivanje podzakonskim aktom ministra.

Pored toga, predlaže se da se promet stambenih objekata i ekonomski deljivih celina u okviru tih objekata, kao i vlasničkih udela na tim dobrima, oporezuje po posebnoj poreskoj stopi PDV od 8% u slučaju kada je reč o oporezivom prometu (a ne samo prvi prenos prava raspolaganja na novoizgrađenim), iz razloga usaglašavanja sa predmetom oporezivanja PDV, s obzirom da je predloženo, da se predmetom oporezivanja PDV smatra svaki promet građevinskih objekata (a ne samo prvi prenos prava raspolaganja na novoizgrađenim građevinskim objektima).

Uz član 16.

Predlaže se, da se poresko oslobođenje sa pravom na odbitak prethodnog poreza, a koje je propisano za unos dobara u slobodnu zonu, prevozne i druge usluge korisnicima slobodnih zona koje su neposredno povezane sa tim unosom, propiše i za promet dobara i usluga u slobodnoj zoni, za koje bi obveznik – korisnik slobodne zone imao pravo na odbitak prethodnog poreza kada bi ta dobra ili usluge nabavljao za potrebe obavljanja delatnosti van slobodne zone. Predlaže se propisivanje poreskog oslobođenja za promet dobara koja su u postupku carinskog skladištenja, kao i preciziranje poreskih oslobođenja za promet dobara i usluga koji se vrši u skladu sa međunarodnim ugovorima o donaciji, kreditu i zajmu.

Uz član 17.

Predlaže se ukidanje poreskog oslobođenja bez prava na odbitak prethodnog poreza za promet usluga ocene kreditne sposobnosti fizičkih i pravnih lica, kao i za promet objekata, ekonomski deljivih celina u okviru objekata i vlasničkih udela na tim dobrima u slučaju kada je ugovorom na osnovu kojeg se vrši promet tih dobara, zaključenim između obveznika PDV, predviđeno da će se na taj promet obračunati PDV, pod uslovom da sticalac obračunati PDV može u potpunosti odbiti kao prethodni porez.

Predlaže se propisivanje poreskog oslobođenja bez prava na odbitak prethodnog poreza za promet dobara za koja pri nabavci obveznik nije imao pravo na odbitak prethodnog poreza (pri čemu se navedeno poresko oslobođenje ne primenjuje ako je obveznik PDV pri nabavci dobara mogao da ostvari pravo na odbitak dela prethodnog poreza) i promet dobara za koja je u prethodnoj fazi prometa postojala obaveza plaćanja poreza u skladu sa zakonom kojim se uređuju porezi na imovinu.

Uz član 18.

Predlaže se propisivanje poreskog oslobođenja za dobra koja se uvoze po osnovu zamene u garantnom roku, kao i tehničko usaglašavanje sa carinskim propisima.

Uz član 19.

Predlaže se preciziranje odredbe koja se odnosi na dokumentaciju koju mora da poseduje obveznik PDV da bi mogao da ostvari pravo na odbitak PDV plaćenog pri uvozu dobara i propisivanje uslova koje treba da ispuni obveznik PDV koji, kao primalac dobara i usluga, ima obavezu da obračuna PDV (kod prometa sekundarnih sirovina i usluga koje su neposredno povezane sa sekundarnim sirovinama, koji se vrši između obveznika PDV, kod prometa građevinskih objekata i ekonomski deljivih celina u okviru tih objekata, uključujući i vlasničke udele na tim dobrima, koji se vrši između obveznika PDV, a u slučaju kada je ugovorom na osnovu kojeg se vrši promet tih dobara predviđeno da će se na taj promet obračunati PDV u skladu sa ovim zakonom, kao i kod prometa u oblasti građevinarstva koji vrši izvođač radova –

obveznik PDV investitoru - obvezniku PDV, odnosno licu iz člana 9. stav 1. Zakona o PDV - republičkim organima, organima teritorijalne autonomije, organima lokalne samouprave i pravnim licima osnovanim u cilju obavljanja poslova državne uprave i lokalne samouprave).

Predlaže se propisivanje roka u kojem obveznik PDV može da ostvari pravo na odbitak prethodnog poreza (pet godina od isteka godine u kojoj je stekao ovo pravo).

Uz član 20.

Predlaže se propisivanje prava obvezniku PDV da odbije prethodni porez po osnovu nabavke plovih objekata koji mu služe za obavljanje delatnosti u okviru koje vrši promet dobara i usluga sa pravom na odbitak prethodnog poreza, osim po osnovu nabavke jahti i čamaca, kao i da obveznik PDV koji nema pravo na odbitak prethodnog poreza po osnovu nabavke putničkih automobila, jahti, čamaca i vazduhoplova nema pravo ni na odbitak prethodnog poreza po osnovu nabavke objekata za smeštaj tih dobara.

Uz član 21.

Predlaže se propisivanje obaveze ispravke odbitka prethodnog poreza kod prometa za koji je primalac dobara ili usluga poreski dužnik u slučajevima navedenim uz član 5. ovog obrazloženja (promet sekundarnih sirovina i usluga neposredno povezanim sa sekundarnim sirovinama, promet građevinskih objekata i promet koji izvođač radova vrši investitoru).

Predlaže se tehničko usaglašavanje odredaba zakona tako što se briše odredba kojom je propisana obaveza ispravke odbitka PDV plaćenog pri uvozu dobara, s obzirom da se istovremeno, u delu koji se odnosi na ispravku odbitka prethodnog poreza na osnovu odluke poreskog ili carinskog organa, predlaže propisivanje ove obaveze.

Uz član 22.

Predlaže se propisivanje obaveze ispravke odbitka prethodnog poreza na osnovu odluke poreskog ili carinskog organa. Ispravka se vrši u poreskom periodu u kojem je nastupila izmena.

Predlaže se, da ako je poreski organ u postupku kontrole rešenjem utvrdio poresku obavezu po osnovu PDV za izvršeni promet dobara i usluga, obveznik PDV koji je primio dobra i usluge može da ispravi odbitak prethodnog poreza ako je iznos PDV obračunat od strane poreskog organa platio obvezniku PDV koji mu je izvršio promet dobara i usluga. U slučaju da se navedeno rešenje poništi, izmeni ili ukine u delu kojim je utvrđena obaveza po osnovu PDV, obveznik PDV koji je izvršio promet dobara i usluga dužan je da o tome pismeno obavesti primaoca dobara i usluga na osnovu kojeg je primalac dobara i usluga dužan da izvrši ispravku odbitka prethodnog poreza.

Predlaže se, da ako je PDV za uvoz dobara, koji je odbijen kao prethodni porez, povećan, smanjen, refundiran ili obveznik oslobođen obaveze plaćanja, obveznik je dužan da, na osnovu carinskog dokumenta ili odluke carinskog organa, ispravi odbitak prethodnog poreza u skladu sa tom izmenom.

Uz član 23.

Predlaže se propisivanje obaveze obvezniku PDV da izvrši ispravku odbitka prethodnog poreza za ulaganja u sopstvene ili tuđe objekte, osim za ulaganja koja se odnose na redovno održavanje objekata, ako se u periodu od deset godina od dana završenog ulaganja izmene uslovi za ostvarivanje prava na odbitak prethodnog

poreza. Predlaže se da se podzakonkim aktom ministra bliže uredi šta se smatra ulaganjima u objekte.

Predlaže se da obveznik PDV ne vrši ispravku odbitka prethodnog poreza u slučaju prometa objekata za vršenje delatnosti na koji se obračunava PDV i ulaganja u objekte za koja naplaćuje naknadu.

Uz član 24.

Predlaže se propisivanje naknadnog sticanja prava na odbitak prethodnog poreza za opremu i objekte za vršenje delatnosti i ulaganja u objekte. S tim u vezi, predlaže se, da obveznik PDV koji nije imao pravo na odbitak prethodnog poreza po osnovu nabavke opreme i objekata za vršenje delatnosti i ulaganja u objekte može da ostvari pravo na odbitak dela prethodnog poreza ako u roku od pet godina za opremu, odnosno u roku od deset godina za objekte i ulaganja u objekte ispuni uslove za ostvarivanje prava na odbitak prethodnog poreza. Ovo pravo može da se ostvari u srazmeri sa periodom koji je jednak razlici između rokova od pet, odnosno deset godina i perioda u kojem obveznik nije ispunjavao uslove za ostvarivanje prava na odbitak prethodnog poreza. Predlaže se, da sticalac imovine ili dela imovine (u slučaju kada za prenos imovine ili dela imovine nije postojala obaveza obračunavanja PDV) može da ostvari pravo na odbitak dela prethodnog poreza za opremu i objekte za vršenje delatnosti, odnosno za ulaganja u objekte, po osnovu kojih prenosilac imovine nije imao pravo na odbitak prethodnog poreza, ako stekne uslove za ostvarivanje ovog prava u propisanim rokovima i ako mu prenosilac imovine dostavi neophodne podatke za ostvarivanje prava na odbitak prethodnog poreza. U ovom slučaju ne dolazi do prekida propisanih rokova. Predlaže se, da je obveznik PDV koji je naknadno ostvario pravo na odbitak dela prethodnog poreza, a koji prestane da ispunjava uslove za ostvarivanje ovog prava pre isteka propisanih rokova, dužan da ispravi odbitak prethodnog poreza u skladu sa članom 32. Zakona o PDV srazmerno periodu u kojem ne ispunjava uslove za odbitak prethodnog poreza. Predlaže se da se način utvrđivanja dela prethodnog poreza bliže uredi podzakonskim aktom ministra.

Predlaže se, da lice koje se evidentira za obavezu plaćanja PDV stiče pravo na odbitak prethodnog poreza za određena dobra koja poseduje na dan koji prethodi danu otpočinjanja PDV aktivnosti (koja otpočinje narednog dana od dana kada je nastala obaveza za evidentiranje za obavezu plaćanja PDV, odnosno danom opredeljivanja za obavezu plaćanja PDV), a koja je nabavilo u periodu od 12 meseci pre otpočinjanja PDV aktivnosti, ako ispunjava propisane uslove. Ovo pravo može da se ostvari u poreskom periodu u kojem je obveznik PDV izvršio promet sa pravom na odbitak prethodnog poreza tih dobara, odnosno dobara proizvedenih ili sastavljenih od tih dobara.

Uz član 25.

Predlaže se, da se malim obveznikom smatra lice koje vrši promet dobara i usluga na teritoriji Republike i/ili u inostranstvu, a čiji ukupan promet dobara i usluga u prethodnih 12 meseci nije veći od 8.000.000 dinara, odnosno koje pri otpočinjanju obavljanja delatnosti procenjuje da u narednih 12 meseci neće ostvariti ukupan promet veći od 8.000.000 dinara. Mali obveznik ne obračunava PDV za izvršen promet dobara i usluga, nema pravo iskazivanja PDV u računima, nema pravo na odbitak prethodnog poreza i nije dužan da vodi evidenciju propisanu ovim zakonom. Mali obveznik može da se opredeli za obavezu plaćanja PDV podnošenjem evidencione prijave propisane u skladu sa ovim zakonom nadležnom poreskom organu, i u tom slučaju obaveza plaćanja PDV traje najmanje dve godine, nakon čega može da podnese zahtev za prestanak obaveze plaćanja PDV nadležnom poreskom organu.

Predlaže se, da se ukupnim prometom, na osnovu kojeg se opredeljuje da li se lice smatra malim obveznikom, smatra promet dobara i usluga za koji postoji obaveza obračunavanja PDV po opštoj ili posebnoj poreskoj stopi PDV i promet za koji je propisano poresko oslobođenje sa pravom na odbitak prethodnog poreza, osim opreme i objekata za vršenje delatnosti.

Uz član 26.

Predlaže se, da se poljoprivrednicima smatraju fizička lica koja su obveznici poreza na dohodak građana na prihode od poljoprivrede i šumarstva na osnovu katastarskog prihoda i fizička lica koja su kao nosioci, odnosno članovi poljoprivrednog gazdinstva upisana u registru poljoprivrednih gazdinstava u skladu sa propisom kojim se uređuje registracija poljoprivrednih gazdinstava.

Predlaže se povećanje procenta za utvrđivanje iznosa PDV nadoknade na 8%, i obaveza plaćanja PDV nadoknade isključivo na tekući račun ili račun štednje poljoprivrednika.

Predlaže se, da poljoprivrednik čiji ukupan promet dobara i usluga u prethodnih 12 meseci nije veći od 8.000.000 dinara ne obračunava PDV za izvršen promet dobara i usluga, nema pravo iskazivanja PDV u računima, nema pravo na odbitak prethodnog poreza i nije dužan da vodi evidenciju propisanu ovim zakonom. Poljoprivrednik može da se opredeli za obavezu plaćanja PDV podnošenjem evidencione prijave propisane u skladu sa ovim zakonom nadležnom poreskom organu, i u ovom slučaju obaveza plaćanja PDV traje najmanje dve godine, nakon čega može da podnese zahtev za prestanak obaveze plaćanja PDV nadležnom poreskom organu.

Uz član 27.

Predlaže se preciziranje odredbe u smislu da obveznik PDV koji se bavi prometom polovnih dobara, uključujući polovna motorna vozila, umetničkih dela, kolekcionarskih dobara i antikviteta nema pravo na odbitak prethodnog poreza za dobra i usluge koji su u neposrednoj vezi sa tim dobrima.

Predlaže se, da se polovnim dobrima ne smatraju sekundarne sirovine, kao i donošenje podzakonskog akta ministra kojim bi se polovna dobra bliže uredila.

Uz član 28.

Predlaže se uvođenje sistema naplate za obveznika PDV čiji ukupan promet dobara i usluga u prethodnih 12 meseci nije veći od 50.000.000 dinara i koji je u tom periodu neprekidno bio evidentiran za obavezu plaćanja PDV, uz ispunjenje propisanih uslova. Predlaže se, da primenu sistema naplate odobrava nadležni poreski organ na osnovu podnetog zahteva.

Predlaže se, da obveznik PDV koji primenjuje sistem naplate obračunava PDV za izvršeni promet dobara i usluga, izdaje račun u skladu sa ovim zakonom u kojem iskazuje obračunati PDV i navodi da za taj promet dobara i usluga primenjuje sistem naplate, da poresku obavezu za promet za koji primenjuje sistem naplate plaća za poreski period u kojem je naplatio potraživanje, odnosno deo potraživanja za izvršeni promet dobara i usluga, u delu naplaćenog potraživanja, kao i da ima pravo na odbitak prethodnog poreza uz ispunjenje opštih uslova za ostvarivanje ovog prava i uslova da je prethodnom učesniku u prometu platio obavezu za promet dobara i usluga, u delu plaćene obaveze, odnosno da je plaćen PDV pri uvozu dobara.

Predlaže se, da se sistem naplate ne primenjuje kod: prometa objekata, ekonomski deljivih celina u okviru tih objekata i vlasničkih udela na tim dobrima, prenosa celokupne ili dela imovine za koji postoji obaveza obračunavanja PDV,

prometa dobara i usluga za koji je obveznik PDV poreski dužnik kao primalac dobara i usluga (npr. promet sekundarnih sirovina i usluga neposredno povezanih sa sekundarnim sirovinama, promet građevinskih objekata, promet koji izvođač radova vrši investitoru), prometa dobara i usluga u skladu sa čl. 35. i 36. Zakona o PDV, kao i prometa dobara i usluga koji se vrši povezanim licima u skladu sa zakonom kojim se uređuje porez na dobit pravnih lica.

Predlaže se, da je obveznik PDV koji ne naplati potraživanje za promet dobara i usluga u roku od šest meseci od dana kada je izvršio promet, dužan da poresku obavezu po osnovu tog prometa plati za poreski period u kojem je istekao rok od šest meseci.

Predlaže se propisivanje u kojim slučajevima prestaje sistem naplate, obaveze i prava obveznika PDV pri prestanku ovog sistema, kao i da se podzakonskim aktom ministra bliže uređuje šta se smatra naplatom potraživanja kod primene sistema naplate.

Uz član 29.

Predlaže se, da je obveznik PDV dužan da dostavlja obaveštenja poreskom organu koja su propisana zakonom.

Uz član 30.

Predlaže se, da obavezu evidentiranja za plaćanje PDV ima obveznik koji je u prethodnih 12 meseci ostvario ukupan promet (promet dobara i usluga za koji postoji obaveza obračunavanja PDV po opštoj ili posebnoj poreskoj stopi PDV i promet za koji je propisano poresko oslobođenje sa pravom na odbitak prethodnog poreza, osim opreme i objekata za vršenje delatnosti) u iznosu većem od 8.000.000 dinara, najkasnije do isteka prvog roka za predaju periodične poreske prijave.

Predlaže se, da evidencionu prijavu podnosi i mali obveznik, odnosno poljoprivrednik koji se opredelio za obavezu plaćanja PDV, u propisanom roku.

Predlaže se ukidanje obaveze pismenog obaveštavanja nadležnog poreskog organa o izmenama svih podataka iz evidencione prijave, najkasnije u roku od pet dana od dana nastanka izmene.

Uz član 31.

Predlaže se, da na zahtev za prestanak obaveze plaćanja PDV obveznika koji u prethodnih 12 meseci nije ostvario ukupan promet veći od 8.000.000 dinara, uključujući i malog obveznika i poljoprivrednika koji ima pravo da podnese ovaj zahtev, nadležni poreski organ sprovodi postupak i izdaje potvrdu o brisanju iz evidencije za PDV.

Predlaže se, da je pre brisanja iz registra privrednih subjekata, odnosno drugog registra u skladu sa zakonom (u daljem tekstu: registar) kod organa nadležnog za vođenje registra, obveznik PDV koji prestaje da obavlja delatnost dužan da, najkasnije u roku od 15 dana pre podnošenja zahteva za brisanje iz registra, nadležnom poreskom organu podnese zahtev za brisanje iz evidencije obveznika za PDV.

Predlaže se, da zahtev za brisanje iz evidencije za PDV obavezno sadrži podatak o datumu prestanka obavljanja PDV aktivnosti, i da nadležni poreski organ sprovodi postupak i izdaje potvrdu o brisanju iz evidencije za PDV sa propisanim podacima.

Uz član 32.

Predlaže se brisanje člana 39. iz tehničkih razloga.

Uz član 33.

Predlaže se propisivanje obaveza za obveznika PDV koji se briše iz evidencije za PDV (popis i dostavljanje popisne liste nadležnom poreskom organu, ispravka odbitka prethodnog poreza, utvrđivanje iznosa prethodnog poreza, iskazivanje ispravljenog odbitka i utvrđenog iznosa prethodnog poreza kao dugovanog PDV u poreskoj prijavi).

Uz član 34.

Predlaže se, da se podzakonkim aktom ministra bliže uredi sadržina popisne liste koja se podnosi nadležnom poreskom organu u slučaju brisanja iz evidencije za PDV.

Uz član 35.

Predlaže se, da je obveznik dužan da izda račun za svaki promet dobara i usluga, da se u slučaju pružanja vremenski ograničenih ili neograničenih usluga čije je trajanje duže od godinu dana, obavezno izdaje periodični račun, s tim što period za koji se izdaje taj račun ne može biti duži od godinu dana, da račun mora da sadrži podatke o određenim napomenama, kao i da se račun ne izdaje za promet dobara i usluga za koji je rešenjem utvrđena obaveza plaćanja PDV od strane poreskog organa.

Uz član 36.

Predlaže se preciziranje zakonskih odredaba.

Uz član 37.

Predlaže se, da je obveznik dužan da čuva evidenciju i dokumentaciju na osnovu koje vodi ovu evidenciju do isteka roka zastarelosti za utvrđivanje i naplatu PDV, odnosno najmanje deset godina po isteku kalendarske godine od momenta prve upotrebe objekata i završetka ulaganja u objekte iz člana 32. Zakona o PDV.

Uz član 38.

Predlaže se, da je za obveznika koji je u prethodnih 12 meseci ostvario ukupan promet veći od 50.000.000 dinara ili procenjuje da će u narednih 12 meseci ostvariti ukupan promet veći od 50.000.000 dinara, kao i za obveznika koji primenjuje sistem naplate, poreski period (period za koji obračunava PDV, predaje poresku prijavu i plaća PDV) kalendarski mesec.

Predlaže se, da je za obveznika koji je u prethodnih 12 meseci ostvario ukupan promet manji od 50.000.000 dinara ili procenjuje da će u narednih 12 meseci ostvariti ukupan promet manji od 50.000.000 dinara, osim za obveznika koji primenjuje sistem naplate, poreski period kalendarsko tromesečje.

Predlaže se, da je za obveznike koji prvi put započnu PDV aktivnost u tekućoj kalendarskoj godini, nezavisno od dana registracije za obavljanje delatnosti kada je reč o obvezniku koji se registruje za obavljanje delatnosti, za tekuću i narednu kalendarsku godinu poreski period kalendarski mesec.

Predlaže se, da je za poreskog dužnika koji nije obveznik PDV poreski period kalendarski mesec.

Uz član 39.

Predlaže se usaglašavanje se ostalim zakonskim odredbama, kao i preciziranje da je poreski dužnik koji nije obveznik PDV dužan da za promet dobara i usluga obračuna PDV za poreski period u kojem je nastala poreska obaveza u skladu sa ovim zakonom.

Uz član 40.

Predlaže se, da obveznik PDV za koga je poreski period kalendarski mesec podnosi poresku prijavu u roku od 15 dana, a da obveznik PDV za koga je poreski period kalendarsko tromesečje podnosi poresku prijavu u roku od 20 dana, po isteku poreskog perioda.

Predlaže se, da poreski dužnici koji nisu obveznici PDV podnose poresku prijavu u roku od deset dana po isteku poreskog perioda u kojem je nastala poreska obaveza.

Predlaže se, da obveznici PDV koji se brišu iz evidencije za PDV podnose poresku prijavu na dan podnošenja zahteva za brisanje, pri čemu se u ovom slučaju poreska prijava podnosi za period od dana početka poreskog perioda u kojem je podnet zahtev za brisanje do dana prestanka obavljanja PDV aktivnosti.

Uz član 41.

Predlaže se, da obveznici PDV koji se brišu iz evidencije za PDV plaćaju PDV u roku od 15 dana od dana podnošenja poreske prijave ako je reč o licu koje nastavlja da obavlja delatnost, odnosno do dana podnošenja zahteva za brisanje iz registra privrednih subjekata, odnosno drugog registra u skladu sa zakonom kod organa nadležnog za vođenje registra.

Predlaže se, da poreski dužnici koji nisu obveznici PDV plaćaju PDV u roku za podnošenje poreske prijave.

Uz član 42.

Predlaže se, da je obveznik dužan da pismeno obavesti nadležni poreski organ o izmenama podataka iz evidencione prijave koji su od značaja za obračunavanje i plaćanje PDV, najkasnije u roku od pet dana od dana nastanka izmene.

Predlaže se, da je obveznik dužan da uz poresku prijavu dostavi nadležnom poreskom organu obaveštenje o licu koje nije evidentirano za obavezu plaćanja PDV, a koje mu je u prethodnih 12 meseci u Republici izvršilo promet sekundarnih sirovina i usluga koje su neposredno povezane sa tim dobrima u iznosu većem od 1.000.000 dinara, kao i o poljoprivredniku koji nije evidentiran za obavezu plaćanja PDV, a koji mu je u prethodnih 12 meseci izvršio promet poljoprivrednih i šumskih proizvoda i poljoprivrednih usluga u iznosu većem od 1.000.000 dinara. Predlaže se, da ovo obaveštenje sadrži najmanje podatke o nazivu, odnosno imenu i prezimenu, kao i adresi i PIB-u lica koje je obvezniku PDV izvršilo promet sekundarnih sirovina i usluga koje su neposredno povezane sa sekundarnim sirovinama, odnosno promet poljoprivrednih i šumskih proizvoda i poljoprivrednih usluga, u iznosu većem od 1.000.000 dinara, i da se dostavlja uz poresku prijavu za poreski period u kojem su navedena lica izvršila promet obvezniku PDV u iznosu većem od 1.000.000 dinara.

Uz član 43.

Predlaže se propisivanje refakcije PDV stranom obvezniku, na njegov zahtev, za promet pokretnih dobara i pružene usluge u Republici, pod određenim uslovima (da je PDV za promet dobara i usluga iskazan u računu, u skladu sa ovim zakonom, i da je račun plaćen, da je iznos PDV za koji podnosi zahtev za refakciju PDV veći od 200 EUR u dinarskoj protivvrednosti po srednjem kursu Narodne banke Srbije, da su ispunjeni uslovi pod kojima bi obveznik PDV mogao ostvariti pravo na odbitak prethodnog poreza za ta dobra i usluge u skladu sa ovim zakonom, da pruža samo usluge prevoza dobara za koje je propisano poresko oslobođenje sa pravom na odbitak prethodnog poreza, odnosno vrši samo prevoz putnika koji podleže pojedinačnom oporezivanju prevoza i da ne vrši drugi promet u Republici, kao i da je ispunjen uslov uzajamnosti).

Uz član 44.

Predlaže se preciziranje uslova za ostvarivanje prava na refakciju PDV tradicionalnih crkava i verskih zajednica koji se odnosi na plaćanje računa za promet dobara i usluga dobavljačima. S tim u vezi predlaže se, da račun mora da bude plaćen od strane lica koje ima pravo na refakciju PDV po ovom osnovu.

Uz član 45.

Predlaže se propisivanje prava na refundaciju PDV licima koja nemaju rešeno stambeno pitanje, a koja kupuju stan pod neprofitnim uslovima plaćajući kupoprodajnu cenu stana na rate, u okviru sistema socijalnog stanovanja, pod uslovom da su platili ugovorenu cenu stana sa PDV u iznosu koji nije manji od iznosa PDV obračunatog za prvi prenos prava raspolaganja na stanu.

Takođe, predlažu se određene korekcije zakonskih odredaba u smislu opredeljivanja obima ostvarivanja prava na refundaciju PDV u slučaju kupovine vlasničkog udela na stanu, ispunjenosti uslova za refundaciju PDV koji se odnosi na isplatu kupoprodajne cena stana sa PDV i kontrole ispunjenosti uslova za ostvarivanje prava na refundaciju PDV od strane nadležnog poreskog organa.

Uz član 46.

Predlaže se usaglašavanje novčanih kazni za prekršaje i tehnička korekcija zakonske odredbe.

Uz član 47.

Predlaže se tehnička korekcija zakonske odredbe.

Uz član 48.

Predlaže se, da se podnošenje poreske prijave, plaćanje PDV i ostvarivanje prava na povraćaj PDV za poreske periode u 2012. godini vrši u skladu sa odredbama Zakona o porezu na dodatu vrednost („Službeni glasnik RS”, br. 84/04, 86/04-ispravka, 61/05 i 61/07).

Uz član 49.

Predlaže se, da obveznik PDV koji se opredelio za obavezu plaćanja PDV do 15. januara 2012. godine može da podnese zahtev za brisanje iz evidencije za PDV u skladu sa ovim zakonom nadležnom poreskom organu od 1. januara 2014. godine.

Uz član 50.

Predlaže se da ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”, a da se primenjuje od 1. januara 2013. godine, osim odredaba koje se odnose na primenu poreskih stopa, utvrđivanje iznosa i način plaćanja PDV nadoknade i refundaciju PDV po osnovu kupovine prvog stana koje će se primenjivati od 1. oktobra 2012. godine, odredaba koje se odnose na brisanje iz evidencije za PDV u skladu sa Zakonom o porezu na dodatu vrednost („Službeni glasnik RS”, br. 84/04, 86/04-ispravka, 61/05 i 61/07) koje će se primenjivati od 31. decembra 2012. godine, kao i odredaba ovog zakona koje sadrže ovlašćenja za donošenje podzakonskih akata, koje će se primenjivati od dana stupanja na snagu ovog zakona.

IV. PROCENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA POTREBNIH ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona nije potrebno obezbediti sredstva u budžetu Republike.

V. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Donošenje ovog zakona po hitnom postupku predlaže se u skladu sa članom 167. Poslovnika Narodne skupštine („Službeni glasnik RS”, broj 20/12 – prečišćen tekst), imajući u vidu da je neophodno obezbediti nesmetan rad organa i organizacija čije se funkcionisanje finansira iz budžeta Republike Srbije, kao i dalje usaglašavanje propisa kojima se uređuje PDV sa propisima Evropske unije.

VI. ANALIZA EFEKATA ZAKONA

Očekuje se da će efekat predloženih rešenja u budžetu Republike Srbije iznositi 6,7 milijardi dinara do kraja 2012. godine, a 33,8 milijarde dinara u 2013. godini.

1. Na koga će i kako će najverovatnije uticati rešenja u zakonu

Ovaj zakon će uticati na:

1) *privredne subjekte koji:*

- *imaju mogućnost da im bude odobren sistem naplate, a zbog odlaganja plaćanja poreske obaveze za izvršeni promet;*

- *vrše promet građevinskih objekata, odnosno ekonomski deljivih celina u okviru građevinskih objekata, stečenih sa PDV, tako što im se daje mogućnost da, u skladu sa zakonom, odbiju prethodni porez;*

- *vrše promet dobara i usluga za koji nemaju obavezu da obračunaju PDV (npr. prodavci sekundarnih sirovina, izvođači radova), već ovu obavezu imaju primaoci dobara i usluga;*

- *isključivo vrše promet sa pravom na odbitak prethodnog poreza van Republike tako što im se omogućava poslovanje u sistemu PDV;*

- *otpočinju PDV aktivnost i evidentiraju se za obavezu plaćanja PDV tako što im se omogućava ostvarivanje prava na odbitak prethodnog poreza za određena dobra koja poseduju na dan koji prethodi danu otpočinjanja PDV aktivnosti;*

- *u prethodnih 12 meseci nisu ostvarili ukupan promet u iznosu većem od 2.000.000 dinara tako što im se omogućava da se ne brišu iz sistema PDV po službenoj dužnosti nadležnog organa;*

- *vrše promet dobara i usluga koji je identičan prometu koji vrše republički organi, organi teritorijalne autonomije i lokalne samouprave, s obzirom da će predložena rešenja suzbiti mogućnost narušavanja konkurencije;*

- *posluju u slobodnim zonama, s obzirom da će nabavljati dobra i usluge u slobodnim zonama bez PDV;*

2) *republičke organe, organe teritorijalne autonomije i lokalne samouprave koji vrše promet dobara i usluga koji je identičan prometu koji vrše privredni subjekti, s obzirom da će moći da ostvare pravo na odbitak prethodnog poreza po osnovu nabavke dobara i usluga koji koriste za taj promet;*

3) *građane – kupce prvih stanova koji stanove kupuju pod neprofitnim uslovima plaćajući ugovorenu cenu stana sa PDV na rate, s obzirom da će moći da ostvare refundaciju PDV pod uslovom da su platili ugovorenu cenu stana sa PDV u iznosu koji nije manji od iznosa PDV obračunatog za prvi prenos prava raspolaganja na stanu.*

2. *Kakve troškove će primena zakona stvoriti građanima i privredi (naročito malim i srednjim preduzećima)*

Primena ovog zakona mogla bi da stvori dodatne troškove građanima i privredi.

3. Da li su pozitivne posledice donošenja zakona takve da opravdavaju troškove koje će on stvoriti

Odgovor na ovo pitanje sadržan je u tački 1. Analize efekata zakona.

4. Da li se zakonom podržava stvaranje novih privrednih subjekata na tržištu i tržišna konkurencija

Zakonom se omogućava stvaranje dodatnih pogodnosti u vezi sa poslovanjem privrednih subjekata.

Takođe, zakonom se utiče na tržišnu konkurenciju propisivanjem da su republički organi, organi teritorijalne autonomije i lokalne samouprave obveznici PDV za promet dobara i usluga koji vrše u okviru svojih nadležnosti, a koji može da dovede do narušavanja konkurencije.

5. Da li su sve zainteresovane strane imale priliku da se izjasne o zakonu

Ovaj zakon je u postupku pripreme dostavljen nadležnim ministarstvima i drugim nadležnim organima, tako da je zainteresovanim stranama pružena prilika da iznesu svoje stavove.

6. Koje će se mere tokom primene zakona preduzeti da bi se ostvarilo ono što se donošenjem zakona namerava

Ministarstvo finansija i privrede nadležno je za sprovođenje ovog zakona, za njegovu ujednačenu primenu na teritoriji Republike Srbije, kao i za davanje mišljenja u vezi njegove primene.

Posebno ističemo, da će se periodičnim publikovanjem Biltena službenih objašnjenja i stručnih mišljenja za primenu finansijskih propisa, kao i na drugi pogodan način, dodatno obezbediti transparentnost, informisanost i dostupnost informacijama, kako bi se i na ovaj način doprinelo ostvarivanju ciljeva postavljenih donošenjem zakona.